

ČÍSLO 39 | ZÁŘÍ 2022

KOLEM KAMEN

www.kolem-kamen.cz

Kolem kamen
časopis pro ty, kteří to s topením myslí
opravdu vážně

čtvrtletník
číslo 39, vychází 10. 9. 2022
ISSN 2464-7527
MK ČR E 21836

Vydává
Spolek na obnovu tradičních řemesel
Dvory nad Lužnicí 87
378 08 Dvory nad Lužnicí
IČO: 03390578
zapsáno ve spolkovém rejstříku
vedeném u Krajského soudu v Českých
Budějovicích v oddílu L, vložke číslo 6499

šéfredaktorka
Jitka Pokorná

vedoucí vydání
Eliška Pokorná

jazyková redakce
Radka Šímová

spolupracovníci redakce
Karel Blažek, Igor Bubeníček,
Hannes Eilig, Marta Jastrebnická,
Kristýna Martinová, Petra Sedláčková,
Růžena Srbová

grafická úprava a sazba
Michal Jánský

tisk
Akontext s.r.o. Praha

www.kolem-kamen.cz
redakce@kolem-kamen.cz

IronDog 07

Editorial

Text | Jitka Pokorná
Foto | archiv redakce

Naše kamnářské léto bylo již druhým rokem poněkud uspěchané. Ceny paliva, kamen a krbů i díky vysoké poptávce, která reaguje na obavu z nadcházející zimy, letěly strmě nahoru. Kamnáři hlásili vyprodáno již začátkem prázdnin a někteří, zvláště ti, co mají jen jedny ruce, stihli vyprodat už i rok příští. Pro dokreslení situace se musím podělit i o jednu příhodu starou pár dní. Volal mi jeden opravdu hodně známý hudební skladatel, zda by nebylo možné vyrobit kachle dřívě (*dodací termíny i my máme bohužel v řádu několika měsíců*). Že když budu tak moc hodná, že mi složí písničku o kamnech. Bylo by fajn, kdyby to tak dopadlo, nemyslíte? Třeba by byla hodně dobrá, a kdyby zlidověla, kamnařina by konečně měla pozitivnější song než jen Pec nám spadla. No ale i přes velmi vytížené dny jsme si s naší redakcí stihli udělat čas a projeli celou republiku od jihu na sever a od severu na východ, abychom navštívili zajímavé osobnosti a místa.

Letošní rok byl vyhlášen jako světový rok skla, a tak hlavním tématem podzimního čísla bude právě tento křehký, ale přitom velice ušlechtilý materiál. I my kamnáři máme ve své profesi se sklem co do činění. Přinášíme proto pár rad, jak o sklo pečovat co možná nejšetrněji, aby vám radost z pohledu do ohně nic nekazilo. Další zajímavý rozhovor, který si můžete přečíst na stránkách našeho podzimního vydání, je se dvěma Pepíky, kteří glazují keramické kachle. A protože glazura má blíže ke sklu než ke keramice, tak se nám jednak celé povídání tematicky hodí, jednak bylo nejen poučné, ale i zábavné. Oba machři ve svém oboru pracují v jedné manufaktuře společně již více než dvě desetiletí. Ale společných paralel jsme našli nakonec více, než aby to vše mohla být jen pouhá náhoda. Stejná vesnice, v mládí oba stejně divocí, až měli jako památku na dospívání chvíli zlatý zub, děti se jim narodily prakticky ve stejný den. Jen to auto nám prý oběma ukrást nemuseli, smějí se. V rozhovoru se dozvíte, jaký mají zákazníci dnes vkus a podle čeho všeho se dá míchat odstín glazury. Při povídání s nimi mi šlo hlavou, že za poslední rok tihle dva namíchali mnoho nových odstínů a barev a já teď musím všechny pojmenovat. Vzpomněla jsem si na povídku Jaroslava Haška O vhodných názvech, kde spisovatel s humorem sobě vlastním popisuje, jak těžké je najít vhodný název pro nový předmět. Nepodařilo se mu totiž najít ten správný úderný název pro třídičnou matraci a o některé, jako například pojmenování nové úsporné vložky do krbových

kamen, se ani nepokusil. Přečetla jsem si povídku pro jistotu ještě jednou, zda tam opravdu alespoň nějakou drobnou radu nenajdu. Stálo tam, že název má zrcadlit příběh předmětu. Dobře, děkuji, ale jak tedy nazvat tu novou růžovou glazuru, kterou zrovna kluci míchají? Po přečtení rozhovoru si odpovězte sami. Stejně jí nikdo už nikdy u nás na dílně neřekne jinak. Ten příběh je silný a název bude nezapomenutelný.

O Hrdém Budžesovi, ale i o svobodě a nesvobodě, životě na chalupě, kamnech a vůbec o všem možném jsme si sjeli popovídat na jednu jihočeskou ves, kde spisovatelka Irena Dousková tráví léto. „*Jistě přijedte, jen uklidím hrnce a vyženu myši.*“ To byla odpověď Ireny na to, že se za ní s redakcí vypravíme. Rozhovor na dvoře chalupy pod dohledem psa Alberta byl veselý a občas i trochu vážný stejně tak jako její knihy, které máme moc rádi. Podzimní menu pro vás ve vile Austerlitz připravila její majitelka, paní Božena Brabencová. Její manžel je mimo jiné nimrod, a tak zvěřinu ona umí. Aby toho nebylo málo, vše sama uvařila, naaranžovala a ještě k tomu v prostorách, kde doslova každý kus nábytku, tapety, látky prošel jejíma rukama. Na cestu nám ještě přibalila láhev výborného vína a kus rolády, kterou všichni milují, a na její počest jí nikdo neřekne jinak než roláda Božena. Zapomenout na výlet do Křišťálového údolí by byla škoda. Vidět, jak vzniká foukané sklo ve dvou význačných sklářských hutích, byl zážitek nad zážitky. Udělejte si sem někdy cestu, jistě nebudete zklamaní. Výletů tedy o prázdninách bylo více než dost. To letošní léto bylo takové, jako má být, teplé, koupací a barevné. U všech cest, které jsme prošli a projeli, si nešlo nevšimnout, jak krásné jsou letos všude jeřabiny. Prý předzvěst krásné bílé studené zimy. Tak se necháme překvapit.

Co? Sklo! Aby neprasklo...

Text | Růžena Srbová
Foto | archiv Kolem kamen

Můj otec, ostatně jako každý muž, ke stáru trpěl selektivní hluchotou. Projevovalo se to tím, že na každý pokyn či otázku mé matky odpovídal znělým „Co?“. Zvláštní bylo, že pokud matka tichým hlasem v kuchyni oznámila, že bude oběd, otec se vymrštil z gauče a svižným krokem spěchal do jídelny, kde usedl ke stolu. V tom spočívá princip selektivity. Ano, člověk prostě slyší pouze to, co chce, na pokyny k práci, nepříjemné otázky a oznámení o nepopulárních návštěvách pak reaguje znělým CO?. Matku tím přiváděl k naprostému šílenství.

Časem se mezi nimi vyvinul zvláštní druh dialogu: „*Už jsi přeházel ten kompost? Co? No jestli jsi už přeházel ten kompost?! Co? Kompost!! Co? Co, co! Sklo! Aby neprasklo!*“

Tak jsme se zasmáli a nyní k vážným věcem. Prasklé sklo u krbové vložky je vždy věc nepříjemná a ve většině případů si za ni můžeme sami. Díky neodborné nebo zcela zanedbané údržbě. Říkáme to poměrně často, ale jak známo, opakování je matkou moudrosti. Proto jsme na následující dvoustraně připravili podrobný návod, jak se o vaši krbovou vložku starat. Co? No sklo, aby neprasklo!

SKLO MÁ PORUCHOVOU PAMĚŤ, POKUD SE KAPACITA PAMĚTI VLIVEM ŠPATNÉHO ZACHÁZENÍ NAPLNÍ, DOCHÁZÍ K PRASKNUTÍ I PŘI MINIMÁLNÍM NAPĚTÍ. JEDNODUŠE ŘEČENO, TAK DLOUHO SE CHODÍ SE DŽBÁNEM PRO VODU, AŽ SE UCHO UTRHNE. PROTO JE TŘEBA ZACHÁZET SE SKLEM JAK PŘI ZAVÍRÁNÍ, TAK PŘI ČIŠTĚNÍ CO NEJŠETRŇĚJI.

NA ČIŠTĚNÍ SE VŽDY DOPORUČUJÍ POUZE SPECIÁLNÍ ROZTOKY, KTERÉ JSOU URČENÉ PŘÍMO NA KRBOVÁ SKLA. NIKDY SE NESMÍ POUŽÍVAT ŽÁDNÁ KYSELINA ANI ABRAZIVNÍ PROSTŘEDKY, KTERÉ BY MOHLY SKLO POLEPTAT ČI POŠKRÁBAT.

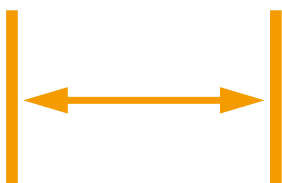
ČISTIČ JE TŘEBA VŽDY NANÁŠET NA HOUBIČKU, NIKDY NE ROVNOU NA SKLO. ZATEČENÍ ČISTICÍHO PROSTŘEDKU ZPŮSOBUJE ZTRÁTU PRUŽNOSTI TĚSNĚNÍ, KTERÉ POTÉ TVRDNE A ZTRÁCÍ ODPRUŽOVACÍ SCHOPNOST, COŽ MÁ ZA NÁSLEDEK PRASKNUTÍ SKLA.

KRBOVÉ SKLO JE MOŽNÉ TAKÉ OPATRNĚ ČISTIT ZA POMOCÍ JEMNÉHO POPELA ZE SPÁLENÉHO DŘEVA. POZOR NA PEVNÉ ČÁSTICE V POPELU!

KVALITNÍ KRBOVÉ A KAMNOVÉ VLOŽKY MAJÍ TZV. SAMOČISTICÍ SCHOPNOST, KTERÁ ZA POMOCI OPLACHU SKLA A DOSAŽENÍ OPTIMÁLNÍ TEPLoty VE SPALOVACÍ KOMOŘE SKLO VYČISTÍ. POKUD ALE NEBUDE SPALOVÁNO DŘEVO S VLHKOSTÍ POD 20%, I TA NEJSOFISTIKOVANĚJŠÍ SPALOVACÍ KOMORA NEPOMŮŽE, ABYSTE DOSÁHLI KRÁSNÉHO A ČISTÉHO POHLEDU DO OHNĚ.

JE TŘEBA VŽDY MYSLET NA TO, ŽE SE DŘEVO PŘI HOŘENÍ NESMÍ DOTÝKAT SKLA, TO MŮŽE ZPŮSOBIT JEHO ZAČERNÁNÍ.

NEJČASTĚJI NAMÁHANÁ ČÁST KRBOVÝCH SKEL JE OHÝBANÁ HRANA. Z TOHOTO DŮVODU VOLÍ VÝROBCI PŘI L NEBO U PROSKLENÍ SKLA ŘEZANÁ, KTERÁ JSOU ODOLNĚJŠÍ. ZVLÁŠTĚ DOPORUČUJEME ŘEZANÁ SKLA PŘI VÝSUVECH DVÍŘEK.

SKLO SE JAKO MATERIÁL VOLÍ I JAKO NESPALITELNÁ PLOCHA OKOLO KAMEN ČI KRBu. JE VELICE HEZKÝM DESIGNOVÝM DOPLŇKEM A ZÁROVEŇ SPLŇUJE PROTIPOŽÁRNÍ DOPORUČENÍ. JEDNA MALÁ NEVÝHODA JE ZANÁŠENÍ PRACHU POD SKLENĚNOU DESKU. ŘEŠENÍM JE SKLO ZASILIKONOVAT, ALE TÍM JIŽ PONĚKUD ZTRÁCÍME ČISTOTU DETAILU.

Glazování je pro adrenalinové nadšence

Text | Julie Hrabánková
Foto | archiv Josef Zeman a Kolem kamen

Pepa a Pepa. Partáci s glazovací pistolí už víc než 25 let, které už nezaskočí ani odstín v barvě dětských punčocháčků. Co je vlastně na glazování složité, proč je pořád baví a co glazovač dělá, když zrovna neglazuje? Společně s naší šéfovou jsme v radětické dílně odkrývali tajemství barvení kachlů.

JÁ ZA PEPOU, PEPA ZA MNOU

Glazura je přechod mezi keramikou a sklem, a proto se nám do tohoto čísla moc hodíte vy dva. Vaše cesta ke glazurám vedla přes Jihočeskou keramiku (JIKA) a už to bude tak 20 let, co vás glazování živí, je to tak?

P: Je to dokonce víc než 25 let. Pepa, kterému nikdo neřekne jinak než Máček, už tam pracoval, tak mi to vlastně dohodil.

M: Nejdřív přišel Pepa na fabriku za mnou, pak zase já za ním sem.

Jaké to je, když tedy nejdřív glazujete sanitární keramiku, a pak přijdete sem do dílny, která má úplně jiný režim, je víc manufakturní, jste u procesu od začátku do konce, pracujete s jiným střepem. Je to velká změna?

M: Měli jsme výhodu, že už jsme měli zkušenosti z té fabriky, uměli jsme držet pistoli v ruce a tušili jsme, jak na to.

P: Ta příprava se hodila. Tam je ale glazura většinou bílá nebo případně pár dalších odstínů. Nastříká se ve vrstvě a nehne se. Ale ty glazury, které děláme tady, tečou, to už musíme mít v hlavě, jak se glazují bílé lesklé, transparentní, efektní glazury. Zároveň to velké množství barev.

Jak jste pronikli do toho know-how glazování kachlů a míchání barev, když jste přišli z fabriky, kde jste stříkali bílou na záchody?

M: Všechno jsme se naučili časem.

P: Nastoupil jsem, když byl původní glazovač na dovolené, postavili mě k tomu a řekli jed'.

Můžete nám na začátek víc přiblížit samotný proces glazování?

M: Tady glazujeme kachle na přežahnutý střep. Glazura je prášková hmota, která se rozdělá ve vodě podle určité gramáže, a aplikujeme ji stříkácí pistolí. Ta gramáž je to, co určuje odstín.

P: Různé typy glazur se glazují jinak. Samotnou glazuru, kterou koupíme od výrobce, děláme minimálně, protože naše glazury jsou míchané ze 2, 3, někdy ze 4 barev.

Jaký je tedy postup?

P: Přežahnutý kachel se nejprve omyje, aby se odstranily nečistoty. Nanesou se dostatečné vrstvy glazury a vkládá se do pece.

M: Pec plníme také my. Ten proces je docela náročný, naglazované kachle už se nesmí dotýkat, protože by se v průběhu výpalu přilepily.

P: Plnění pece se mění i podle toho, jaká se vypaluje glazura. Záleží třeba i na výšce pater.

Mistry glazovače z nich udělal čas. Míchání barev je někdy adrenalin, ale výzvy je pořád baví.

Impulem pro vytvoření nového odstínu může být cokoliv, třeba i dětské punčocháčky.

Oddych od pracovního shonu Pepovi přináší jeho netradiční koníčky – ornitologie a historie v podobě navracení božích muk i smířčích kamenů do krajiny v okolí Radčtic.

Máček miluje traktory malé i velké. Vystavuje je i na radětické Zemi životelce.

BARVA V ODSTÍNU DĚTSKÝCH PUNČOCHÁČKŮ

Když se tedy snažíte trefit určitý odstín, je k tomu potřeba několik pokusů, než se to podaří?

M: Ano. V dnešní době třeba zákazník přijde s nějakým vzorkem, který najde na půdě, a my se ho snažíme napodobit.

P: Máme všechny gramáže sepsané a podle toho mícháme. Já glazury míchám většinou v tekutém stavu, ale pravou barvu ukáže až vypálení. To, co nejdříve vypadá třeba jako růžová, bude po vypálení zelená. U některých glazur se pak může ještě měnit odstín teplotou, ale má to své limity.

Dá se říct, že i v barevnosti jsou módní trendy stejně jako třeba v autech, domech, módě?

P: Určitě, vidím to i v těch stavbách. Dvacet let zpátky se stavěly krby nebo klasické kachlové sporáky. Dneska jsou to hlavně obestavby kamnových vložek. Styl kamen se za těch 20 let hodně změnil.

Jitka: Prim dřív hrály hlavně efektní glazury. Dneska je velký boom naopak v transparentních glazurách. Myslím, že to celé začalo takovou přelomovou zakázkou. Manželka kamnáře Peciny si koupila misku v IKEA a trvala na tom, že její manžel kamnář jí postaví sporák v té stejné barevnosti. To bude už víc než 7 let.

Vzpomenete si ještě na další příběhy míchání barev na přání?

P: Já si ještě pamatuju podle hrníčku, takový dooranžova.

Jitka: Mně se vybaví míchání barvy podle klacíků, které si paní přinesla, a pak jedny muškáty. Hodně úsměvná historka je teď z poslední doby s punčocháči. Byla jsem v lázních a manžel byl tři neděle doma sám. Seděl v práci, najednou přišel balíček s nápisem „K rukám Jana Pokorného“ a z toho vyndal seprané dětské růžové punčocháčky a dvoustovku. Kolegyně zbledla a pronesla: „Nechci nic vědět šéfe!“ Až později se ukázalo, že naše zákaznice si přeje namíchat přesně takovou barvu glazury pro její kamna.

Najít tu správnou barvu glazury může chvíli trvat, proto se nejprve zkouší na malých vzorcích.

Barva glazury před vypálením může vypadat úplně jinak než po něm.

ZÁCHODY DOBRÝ, KACHLE LEPŠÍ

Je lepší dělat kachle nebo záchody?

M: Rozhodně kachle.

Myslíte, že už dokážete všechno? Máte zkušenosti i s replikami historických barev glazur na zámky.

P: Dělal jsem nedávno kachle na zámek do Vimperka. I kamnáři občas přinesou nějaké staré kachle, že je chtějí zreplikovat. To je pak i na deset vzorečků, než se ten správný odstín trefí. Ten proces nějakou dobu trvá, protože připravím vzorečky, dám do pece a za dva dny vím. Když to ještě není ono, tak zase další dva dny. Mícháme někdy i čtyři nebo pět transparentních glazur a zatím se vždycky zadařilo.

A baví vás to? Je to pro vás výzva?

P: Já se v tom vyžívám. Ten Vimperk byl velká výzva, ale vlastně čím větší výzva, tím lepší. Baví mě to míchání, ten adrenalin.

M: Mě vždycky těší ten konec, když se všechno povede, spadne mi kámen ze srdce a zákazníci jsou spokojení. To je pro mě důležité.

V čem je práce glazovače složitá nebo náročná, proč ji nemůže dělat každý?

P: Asi zapamatovat si všechny ty procesy. Protože každá glazura je jiná, to portfolio je široké, chce to jiné teploty. Umět nakombinovat zakázky, aby se dobře využily pece. Některé glazury tečou, některé netečou, někdy je potřeba přezahý sítěp nejdřív namočit do vody, aby nesál tak rychle, je potřeba to vychytat. Já si to psát nemusím, už to mám v hlavě.

FOTKY PTÁKŮ, BOŽÍ MUKA A TRAKTORY

Co děláte, abyste na chvíli vypnuli od míchání, glazování a pálení? Doneslo se nám, že máte oba takové trochu netradiční koníčky.

P: Hodně mě zajímá historie a při svých cestách po jižních Čechách jsem měl možnost vidět, jak se postupně do krajiny zase vrací a opravují boží muka, kříže, svaté obrázky nebo smírčí kameny. Ale tady v Raděticích a okolí nezbylo z minulého režimu nic. Tak jsem navrhl, že se pustím do obnovy těch křížů. Ten úplně první jsme dostali ze hřbitova v Ratajích, přivezli jsme ho, osadili a pak už se to rozkřiklo. Další jsme třeba získali za bednu dvanáctky ze Senožat.

A co ten ornitologický koníček?

P: To je moje srdcovka asi od 5 let. Už v té době jsem počítal hnízda vlaštovek, kolik jich přiletělo, odletělo, měl jsem tendenci to pořád monitorovat. Mám dneska sešit, který si vedu už 25 let, a můžu dokázat vývoj množství a druhů ptáků v okolí Radětic.

Umíš ty ptáky i překrásně nafotit, měl jsi nějaký ornitologický fotografický sen?

P: Letos jsem hrozně chtěl najít hnízdo parazitované kukačkou a našel jsem jich 7. Každý den před prací a po práci jsem tam jezdil a fotil. Ale letošní rok byl celkově nejzajímavější – už v březnu jsem našel hnízdo orlů mořských na Dačicku, pak 3 hnízda čápů černých, kroužkovali jsme jestřáby a ve finále jsem našel i hnízdo vzácného dravce v ČR – motáka lužního.

M: To jsem byl já včera, když jsem šel ze zábavy (vtipkuje Máček).

Pepíku, tvoje koníčky jsou trochu odlišné, ale taky velké.

M: Můj největší koníček je asi rybaření, zítra vyrazím do Norska. Moje vášeň je ale také sbírat Brudery, to jsou modely traktorů v měřítku menším, než je skutečný traktor. Moc mě baví, jak jsou naprosto dokonale propracované. Trvá to už několik let a teď navíc, když mám syna, to přebírá po mně. Už máme kolem 70 modelů, zabere to 2 stěny v pokojíčku.

Je obdivuhodné, jak se oba té rodné vesnici věnujete. Jeden tu spolupřádá místní Zemi životku s výstavou traktorů, druhý opravuje kříže.

P: To je prostě ten vztah k tomu, co jsme tady zažili jako děti. Za nic bych to nevyměnil.

Od rozpálených pecí si Máček odjíždí odpočinout na ryby do Norska.

K práci glazovače patří i drobné dekorování. Dvoubarevný dekorovaný kachel musí glazovači nejprve naglazovat bíle a setřít dekor. Po vypálení kachel naglazují modrou glazurou reliéf a kachel putuje potřetí do pece. Nestárnoucí bílo-modrá klasická barevná kombinace kachlového sporáku z pod rukou kamnáře Dmytra Mishka. Kachle Kamnářství Bechyně, římsa Flóra a hladký kachel s ozdobnou kytkou Rustikal. Foto: Elena Butivšenko

Spartherm event

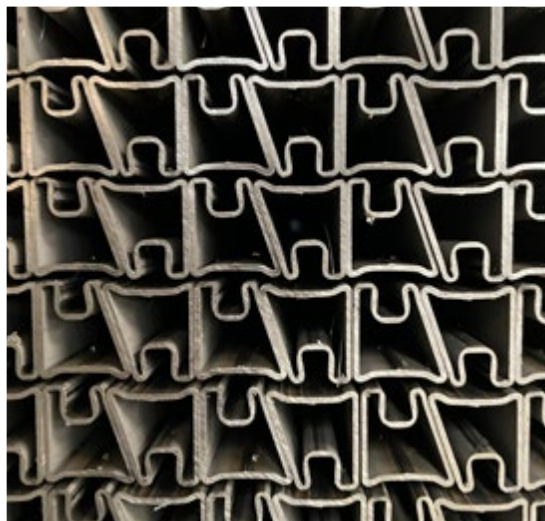
Text | Hannes Eilig
Foto | archiv Kolem kamen

Začátkem července uspořádala německá firma Spartherm setkání evropských importérů. Tato akce s bohatým doplňkovým programem byla zaměřena především na představení novinek, které budou v brzké době uvedeny na trh. Prezentovány byly však i unikátní exponáty, tedy krbové vložky vyrobené na míru a prototypy krbových vložek, které by mohly být v budoucnu sériově vyráběné. Při prezentaci bylo dobře patrné, jak Spartherm investuje do své budoucnosti, nešetří nápady a hledá stále nové a nové cesty, jak zákazníky nadchnout pro topení dřevem.

Hlavní část doprovodného programu se odehrávala v Berlíně. Pečlivě připravený program obsahoval pro-

jížďku lodí po řece Sprévě, prohlídku města včetně jeho zábavních, odpočinkových a sportovních center a zábavnou vyjížďku dnes již historickými Trabanty. Nezapomenutelná byla také návštěva baru v bývalém cirkusovém stanu. Prezentace novinek se uskutečnila v Polsku, kde byla součástí programu i prohlídka jednoho z výrobních závodů firmy Spartherm, ve městě Strzelce. Moderní provoz s laserovými pilami na řezání plechu a různými roboty je doplněn všudypřítomnými svářečkami. Výstava novinek byla připravena v prostorách záměčku Mierzecin, kde se večer konalo i folklórní představení.

Novinky Spartherm

Text | Hannes Eilig
Foto | Spartherm

Spartherm Saphir

Společné pro všechny představované novinky je snaha o maximalizování pohledu do ohně a minimalizování prostoru, který topidlo odebere z obytné plochy domu. Jinými slovy by se také dalo říci, co největší dvířka na co nejmenším topidle. Žhavé novinky, z nichž některé ještě nemají dokončené certifikace, jsou často s třístranným nebo rohovým prosklením a vycházejí z již delší dobu vyráběné řady Spartherm Premium, která má madlo, sloužící k výsuvu dvířek, zapuštěné do rámečku na spodní straně krbové vložky, aby co nejméně rušilo pohled do plamenů.

Nejnovější krbová kamna od Sparthermu mají název **Trico**. Název není odvozen od trička, ale má původ v číslovce „tři“, krbová kamna mají totiž dvíř-

ka s třístranným prosklením. Vyrábějí se ve dvou velikostech. Větší varianta L má výšku 1.653 mm a menší varianta S 1.495 mm. Varianty se liší pouze výškou, půdorys 40 x 40 cm a nominální výkon 6 kW jsou identické, stejně jako velikost ohniště, a tudíž i dvířek. Skla dvířek těchto krbových kamen mají speciální povrchovou úpravu, která zajišťuje lepší odraz tepelného záření zpět do ohniště. Díky tomu se dřevo spaluje za vyšších teplot a dochází ke snížení zachytávání sazí a nečistot na skle. Krbová kamna se vyrábějí v jedenácti barevných provedeních a je možné je vybavit světlými nebo tmavými šamoty. Kromě toho je možné krbová kamna dovybavit automatickou regulací hoření S - Thermanik NEO.

Krbová vložka Spartherm LEAN 3RL-70h

Nejnovější krbové vložky od Sparthermu jsou ty ze série Spartherm Lean Series. Zatím byly představeny celkem tři modely této modelové řady - LEAN 3RL - 70h s třístranným prosklením, LEAN 2L - 70h s rohovým levým prosklením a LEAN 2R - 70h s rohovým pravým prosklením. Všechny uvedené krbové vložky mají výsuvná dvířka konstrukcí vycházející z řady Spartherm Premium. Mottem této série je : minimální hloubka, maximální pohled do ohně. U výše uvedených krbových vložek právě probíhá certifikace. Tyto vložky bude možné dovybavit automatickou regulací hoření i elektrickým ovládáním výsuvu dvířek na dálkové ovládání S-ESAM 3.0.

Někde mezi krbovými kamny a obestavbami krbových vložek se pohybují produkty nazvané Saphir, Zirkon a SEE (Spartherm Excellent Edition). Saphir je kovová obestavba LEAN 3RL - 70h, Zirkon jsou kovové obestavby LEAN 2L - 70h a LEAN 2R - 70h a SEE jsou také kovové obestavby krbových vložek se Spartherm Premium vzhledem. Všechny tyto obestavby mohou mít stejně jako krbová kamna Trico jedenáct barevných provedení. Mohou stát volně v prostoru a nebo být přímo u zdi - a to i hořlavé. Samozřejmostí je možnost automatické regulace hoření a elektrického zdvihu dvířek na dálkové ovládání.

Znovuobjevte kouzlo **otevřeného ohně** u vás doma!

Víte, že se značkou Polyflam hoří pod otevřeným ohništěm ještě další oheň?
Ten hoří ve spodní uzavřené komoře, která má až 80% účinnost.

Získáte navíc i kulinářský nástroj, se kterým lze péct, grilovat, udit, opékat.
Získáte energetickou nezávislost.

Chcete-li se dozvědět více, navštivte naše stránky

www.polyflam.cz

Cesta do Křišťálového údolí

Text | Jitka Pokorná, Petr Šíma
Foto | archiv Kolem kamen
Ilustrace | Petra Žabová

„Přitom chceme těm, kteří nebyli ve sklářské huti, v krátkosti podat zprávu o krásně a um vyžadující práci výroby skla“. Toto napsal již v roce 1562 jáchymovský kazatel Johanes Mathesia. Podobnou zprávu vám chceme o výrobě foukaného skla na Novoborsku zprostředkovat i my.

Rok 2022 byl organizací OSN na základě návrhu 19 zemí schválen jako mezinárodní rok skla. A protože keramika a sklo mají k sobě blízko jako sestra a bratr, bylo jasné, že se letos budeme muset s naší redakcí do skláren vypravit. A koho jiného si přizvat jako průvodce a mentora než člověka, který se stará snad o všechny pece v naší kotlině, od malých sklářských až po ty obrovské v hutním průmyslu, Petra Šímu z firmy Promat. Nutno podotknout, že nás kromě obchodních vztahů pojí ještě jedna věc, a to stejná alma mater, tedy VŠCHT a obor silikáty, přesněji sklo, keramika a žárovzdorné hmoty. Petr je žárovzdorník, my keramici.

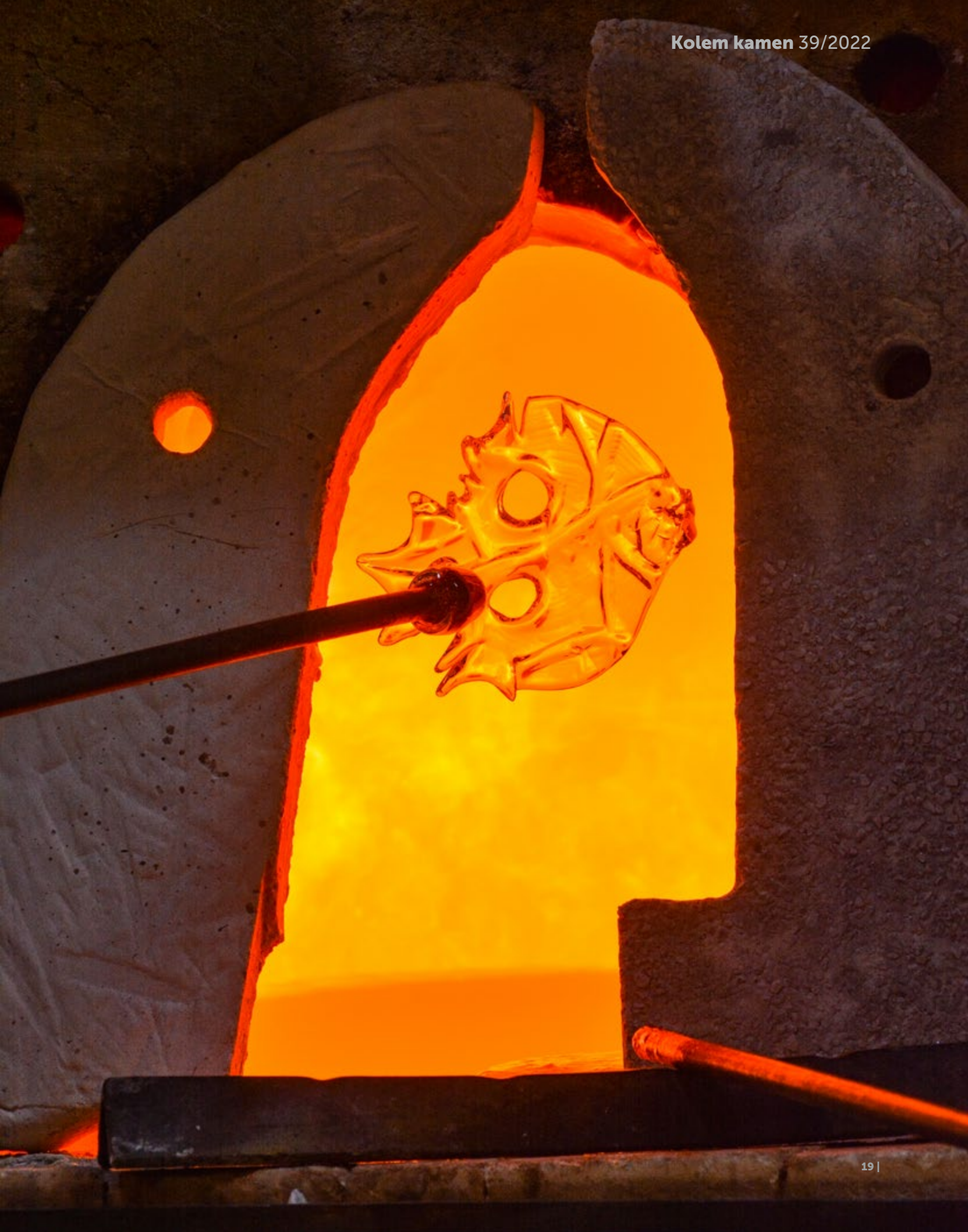
Křišťálové údolí je oblast Jizerských a Lužických hor, která sahá od Kamenického Šenova přes Jablonné v Podještědí až po Desnou a Turnov. Tato oblast je výjimečná nejen krásou přírody a lidové architektury, ale najdete zde i mnoho skláren, z nichž některé pochází už z 16. století, ale také dvě sklářské školy, ve kterých se toto tradiční řemeslo dodnes vyučuje.

Již samotná cesta do Nového Boru, lemovaná malebnou krajinou ozdobenou tu a tam roubenkou či hrázděným domkem, dala tušit, že tento výlet bude plný nevědných zážitků. Sraz si pro jistotu dáváme již v podvečer v jednom dobře vedeném penzionu

s výbornou kuchyní a dobře vychlazeným pivem. Zpoza okna nás majestátně a s ledovým klidem pozoruje laň. „Tady je kdysi jeden pán krmil, zvykli si na přítomnost lidí, a i když tento uctivý pán je již na pravdě boží, jeleni a laně sem přicházejí stále,“ pronesl kolega žárovzdorník a bylo jasné, že ač sám ze Slezska, ví o tomto koutu země opravdu vše. U piva pak dlouho do noci vedeme diskuzi na téma ušlechtilosti řemesla keramického a sklářského. Petr se nás keramiky snaží přesvědčit, že sklářská technologie je daleko ušlechtilejší než ta naše hliněná i z důvodu, že tavení skla bylo objeveno mnohem později než pálení keramiky, a tudíž musí jít o vyspělejší technologický proces. Kontruji nálezem vltavínů, ale to vzbudí jen lehké ironické pousmání. Souboj o to, kdo si toho více ze školy pamatuje o skle, prohrávám na plné čáře.

Druhý den se konečně dočkáme a jedeme se podívat do dvou sklářských hutí, které zde hrají prim a zároveň je může navštívit i náhodný turista.

V moderně pojaté budově bývalé mateřské školy, jejíž fasáda nám jasně dává najevo, že jsme ve sklářské huti **NOVOTNÝ GLASS**, nás přivítá syn zakladatele hutě, pan Ondřej Novotný. S obdivem k otci, světoznámému skláři, nám vypráví, jak si otec již

Novotný Glass

Pečinec Glass

v osmdesátých letech doma pod obývánkem sestrojil s kolegou malou tavicí pec. Ač celý den vyráběl sklo ve fabrice, měl touhu si po náročné šichtě zkusit foukat věci vlastní a po svém. Sestrojení této malé ateliérové pece odstartovalo později vznik mnoha malých hutí po celém okolí. Po revoluci už začal toto řemeslo rozvíjet stále více soukromě a jeho huť se z místa pod obývacím pokojem přesunula do nových prostor. Výrobky sklářů z této hutě si postupně začaly dobývat srdce jak českých, tak zahraničních zákazníků. Navázal spolupráci s mnoha designéry, mimo jiné s Bořkem Šípkem, s firmami Lasvit, Preciosa, Kolektiv. Již dvacet let vyrábí křišťálové nádobí, svícny pro americkou firmu Juliska a pro mnoho dalších. Třetí syn, který po otci zdědil lásku k tomuto řemeslu a hutí nás současně provází, vzpomíná, jak se s otcem v původních prostorách začínal učit foukat sklo. Prý to trvá mnoho měsíců a člověk si prochází i řadou pokusů a omylů. Současně sledujeme, jak se pod rukama nebo spíše pod ústy sklářů rodí křišťálový svícen, což vypadá jako dokonalá symfonie ne pro uši, ale pro oči. Aby si návštěvník hutě mohl prohlédnout hotové umělecké sklářské výrobky, je zde ve dvou patrech vybudováno muzeum, kde můžete vidět umělecká díla jak pana Novotného, tak současných českých i zahraničních sklářských výtvarníků a zároveň z ochozu pozorovat skláře při jejich práci.

Nás zaujaly skleněné trofeje a ceny pro cyklistický závod Tour de France, Pražský maraton či ceny Thálie. Příjemné povídání končíme konstatováním, že české sklo stále hraje ve světě prim. Výrobky třeba této hutě můžete najít jak v Americe, tak NOVOTNÝ GLASS také dodával skleněné komponenty pro lustry, které navrhovala firma Kolektiv do luxusního hotelu v Arabských emirátech. Momentálně pracují na designových „panácích“ do Finska, kde se snoubí kámen a sklo, a panu majiteli se návrh velice líbí.

Protože letní slunce začíná ukazovat svoji sílu, spěcháme do Kunratic u Cvikova za uměleckým sklářem, panem Jiřím Pačinkem. Je nám jasné, že čím blíže k poledni, tím více bude v hutě nesnesitelné horko a všem se nám při rozhovoru bude lepit jazyk na patro. I tuhle uměleckou sklářskou huť **PAČINEK GLASS** poznáte již na první pohled. Samotná huť je zasazena do kvetoucí zahrady, kde je přírodní bohatá květena vkusně doplněna o skleněné objekty. Zastihneme pana Pačinka, kterak provádí své zákazníky hutí a s energií sobě vlastní vysvětluje, jak se taví sklo, barví sklovina, fouká do požadovaného tvaru, chladí, brousí. Nad hutí v galerii svých výrobků nám s hrdostí představuje foukané mísy, vazy, skleněné květiny, uranové sklo, které po nasvícení svítí neonově zelenou barvou. Nezapomene ani na své oblíbené koňské hlavy a nám je hned jasné, proč má

hlavu koně na tričku. Jiří se vyučil u pana Novotného staršího, a když zmíníme, že od něj zrovna jedeme, vyjadřuje se o svém učiteli s velkým obdivem. Mnoho let také pracoval v hutí Ajeto, kde foukal sklo i pro Bořka Šípka. Spolupracoval s řadou špičkových výtvarníků, designérů a architektů, např. s Reném a Miluší Roubíčkovými, Rony Pleslem, Leonem Applebaumem, Charlesem Parriotem či Louisem Sakalovským.

Poté si založil svoji vlastní huť, se zahradou a malou restaurací pro turisty právě zde v Kunraticích u Cvikova. Svoji prohlídku končíme v přilehlém kostele Povýšení svatého Kříže, který Jiří v době covidové spolu s dobrovolníky zpřístupnil veřejnosti. V kostele je momentálně výstava sklářských objektů manželů Roubíčkových, na kúru a ochozech jsou díla z hutě pana Pačinka. Nám učarovaly krásné křišťálové lustry, které prostor kostelíka vkusně dotvářejí. V tomto duchovním prostoru nejde nezpomenout na událost, která byla poctou řemeslného umu sklářů této hutě. Vyrobili zde pro papeže Františka relikviář svatě Zdislavy, české světice a patronky Libereckého

kraje. Relikviář je čestným darem papeži od České biskupské konference a křesťanů Čech, Moravy a Slezska. Jiří vzpomíná, jak osobně ve Vatikánu schránku předávali, a i když on sám není aktivním křesťanem, jak ho celé setkání s papežem hluboce citově zasáhlo. Naše povídání s panem Pačinkem, ač jsme se viděli poprvé v životě, bylo velmi milé a otevřené. Mluvit umí, však má také o čem. Jeho život, tvorba a zážitky by vydaly už teď na tři životy.

Odjíždíme z Křišťálového údolí s pocitem, že české sklo neumřelo a má svoje místo jak u nás, tak ve světě. A i když byla celý den z úst sklářů slyšet obava, co s jejich řemeslem udělá zvyšující se cena plynu, umocněná o zprávu, že právě dnes jedna huť asi nadobro vyhasla, my se o jejich budoucnost nebojíme. Majitelé obou hutí, které jsme dnes navštívili, mají lásku k tomuto řemeslu zapsanou ve své DNA, a k tomu potřebnou dávku odvahy a zkušeností. To by mohla být dobrá výbava, aby jejich sklářské řemeslo předali dalším generacím.

PŘIJĎTE SE INSPIROVAT

28. ročník mezinárodní výstavy

info 2023
THERMA®

VYTÁPĚNÍ - ÚSPORY ENERGÍÍ - OBNOVITELNÉ ZDROJE

výstava pod záštitou

23. - 26. ledna 2023

pondělí - středa 10.00 - 18.00 hod.

čtvrtek 10.00 - 16.00 hod.

**Výstaviště Černá louka
Ostrava**

www.infotherma.cz

PŘIJĎTE SE PREZENTOVAT

Výroba foukaného skla

v českých zemích od počátku do současnosti

Počátek výroby ručně foukaného skla na našem území sahá do 13. století, jedná se o výrobu tzv. lesního skla (sklo se vyznačuje sytě zelenou barvou, ve skle jsou často vidět nečistoty, včetně zatavených bublinek vzduchu).

V druhé polovině 17. století se v Čechách začíná tavit průzračně čisté sklo, které se označuje jako český křišťál. Jeho obliba rostla u nás i za hranicemi, a tak se v 18. století staly Čechy nejvýznamnějším výrobcem a vývozcem skla na světě.

Tradičním způsobem se sklo vyrábí z tzv. sklářského kmenu, tedy z křemičitého písku, sody, potaše a dalších přísad. Do sklářského kmenu se často přidávají také skleněné střepy (recyklát). Pro dosažení různých barev skloviny se přidávají sloučeniny kovů nebo drahých prvků.

Dnešní skláři již používají předpřipravený granulát, tzv. sklářské pelety, které zajišťují vysokou kvalitu skla s konstantním kvalitativním složením. Tavbu sklářského kmene nebo pelet provádí přes noc v pánvové tavicí peci tzv. tavič, aby mohli skláři od brzkých ranních hodin sklovinu zpracovat.

Skláři pracují u pánvové pece nejčastěji ve dvojicích, mistr a jeho pomocník.

Foukání a manipulaci s horkým sklem provádějí skláři za použití tzv. sklářské píšťaly, na kterou nabерou z pece roztavenou sklovinu (teplota cca 1 400°C). Na konci píšťaly vytvoří kuličku, tzv. kerbl, který následně vyfukují do dřevěné formy (ta je namočená ve vodě, aby okamžitě neshořela), do požadovaného tvaru (např. kalíšek, váza apod.). Případně kerbl tvarují volně v prostoru pomocí sklářského nářadí do výsledného tvaru (umělecké skulptury a sochy).

Takto vyfouknuté sklo je třeba pomalu a několik hodin tzv. vychladit v chladicí peci (teplota cca 500°C, při které se odstraní vnitřní pnutí ve skle), aby nedošlo k jeho prasknutí. Následně se sklo může dekorovat případným broušením nebo malováním.

*Kachle
z Bechyně
do každé
kuchyně*

Přílož a otevři kamna

Text | Marta Jastrebnická
Foto | archiv Kolem kamen

Se spisovatelkou Irenou Douskovou jsme si povídali na její chalupě v jihočeských Pasekách. Z okna malé pracovny se dá v dálce přehlédnout celý hřeben Šumavy. Byl právě v oparu, a to se u nás na jihu říká, že bude krásné počasí. A bylo. Seděly jsme na dvoře pod starým ořešákem, u nohou nám spal Irenin pes Albert, popíjely jsme kávu a vedly řeči. Čas plynul v příjemném rozhovoru, stejně jako mi vždycky plyne nad stránkami jejích knih.

V každém případě bych začala Hrdým Budžesem, protože s tou knihou naše generace tolik souzní, neboť v ní nachází často stejné pocity a náhledy na věc – ať chceš, nebo ne. Na druhou stranu se mladší ročníky mohou také něco dozvědět o době, kdy žili jejich rodiče a prarodiče. Navíc některé hlášky zlidověly, a to je myslím pro každé dílo vyznamenání. U nás doma rozhodně používáme tvoji zkratku UJV, která se ocitla i na krabicích našeho úložného systému na půdě, a ještě mnoho dalších. Možná tato kniha trpí podobně jako jiná díla, která jsou u čtenářů nejoblíbenější, tedy spíše jejich autoři trpí, že to musí pořád dokola poslouchat? Také si asi většina z čtenářů myslí, že je to všechno tvůj příběh. Je to tak?

Pořád dokola to je, sem tam malinko reptám, ale nemyslím to úplně vážně. Uvědomuju si, jaké mě jako autorku potkalo štěstí, že se některá z mých knížek stala takhle známou. Jednou jsem citáty z Hrdého Budžese viděla i na dveřích veřejného záchodku, mezi těmi skvosty, co tam bývají. Hned jsem se doma pochlubila dětem, jak daleko jsem to dotáhla. Vždycky trochu doufám, že když se někomu líbil Budžes, případně celá ta trilogie s Helenou Součkovou, sáhne třeba i po jiných titulech. To se snad opravdu děje a těší mě to, ale Hrdý Budžes je určitě nejoblíbenější. Mimo jiné i kvůli stejnojmennému představení s Bárou Hrzánovou v roli Helenky. Letos na jaře odehráli neuvěřitelnou 900. reprízu, takže za těch bezmála dvacet let od premiéry už ho vidělo pěkných pár diváků.

Na tu autobiografičnost se někdo zeptá téměř pokaždé. A já pokaždé odpovídám, že jsem využila některé zážitky a vzpomínky z dětství, ale je to román a ne popis skutečných událostí. Se vším jsem zacházela tak, aby příběh teprve vznikl. Nevadí mi, že se lidé ptají, spíš právě jen to, že na stejné otázky stále stejně odpovídám a připadám si pak někdy hloupě, protože se chťe nechtě opakuju.

V Budžesovi je důležitý humor, který pomáhá ty smutné a těžké situace odlehčit, nebo lépe řečeno snadněji strávit. Je ale zvláštní, že jakmile se v knize objeví humor, hned se to považuje za lehčí žánr. Osobně tomu moc nerozumím, protože si myslím, že napsat něco opravdu vtipného a zároveň smysluplného je dost náročné, tak proč takové knihy nebo i filmy končí pod heslem oddechový žánr? V jednom rozhovoru dokonce říkáš, že část recenzentů přistupuje ke knihám, v nichž je v jakékoli podobě obsažený humor, s určitým opovržením. A že se humor v našem prostředí často ztotožňuje s pokleslos-

tí. To je podle mne strašně špatně. Asi tedy spíš jen nemají smysl pro humor?

Humor někdy bývá pokládán za známku nevážnosti či nezávažnosti, což mě mrzí, a je to samozřejmě úplně nesmysl. Hašek, Poláček, Škvorecký, Hrabal, Kundera a řada dalších skvělých autorů s ním tak či onak pracovala a jejich knihy patří k tomu nejlepšímu, co česká literatura má. Čímž se s nimi probůh nechci srovnávat! V každém hodnocení, i v tom literárně kritickém, je nutně kus subjektivity. Někteří recenzenti si na humor prostě nepotrpí a moc smyslu pro něj opravdu nemají, což ale není nic nového. Třeba slavný F. X. Šalda nikdy nenašel pro Haška ani pro Poláčka dobré slovo a strašně je podcenil, zatímco spousta jím adorovaných spisovatelů a knih dávno upadla v zapomenutí.

Možná s tím taky má co dělat taková ta pedagogická tendence, která tady pořád existuje. Chtěli bychom být trochu jiní, než jsme, schopnější, hrdinštější, méně směšní, zkrátka větší a literatura nám v tom má pomáhat. Má nás vychovávat a tu naši velikost alespoň částečně suplovat. Někdy se tím pádem víc cení i tezovité poučování, hlavně, že se tváří smrtelně vážně. Já to ráda nemám, ničemu to nepomáhá. Nemluvě o tom, že humor může být i dobrá zbraň. Někdy jediná a poslední, kterou člověk má.

Přitom je to vlastně smutný příběh. Navíc, když jsem byla jednou na divadelním představení Hrdého Budžese, velmi hlasitě se tam rozčiloval nějaký potrefený komunista. Takže někteří to berou smrtelně vážně. Nechtěla jsem tomu věřit, myslela jsem si, že je to součást představení. Bohužel nebyla. Asi je tedy třeba pořád tu dobu připomínat, protože jak vidíme s postupem času, někteří lidé mají pocit, že jsme se tenkrát měli opravdu lépe a bylo o nás pěkně postaráno. To mě osobně dost rozčiluje a beru to jako vážný problém. Co si o tom myslíš ty?

Já se k těm rokům a tématům vracím poměrně často. V tom, že je to potřeba a že máme nebezpečně krátkou paměť, mě utvrzují nejen výsledky všelijakých voleb, ale teď zase i události posledních měsíců. Válka na Ukrajině a tak dále. Budžes nebo i Oněgin, se v novém kontextu opět stávají nepříjemně aktuálními. Důvodů, proč se dobou nesvobody zabývat, je ale víc. I západ se proměňuje, v některých směrech bohužel dost problematicky. Objevují se tendence k hlásání jediných zjevných pravd, které je nutno přijmout a nediskutovat o nich, k cenzuře, ke kádrování a umlčování nepohodlných názorů. U nás to zatím není tak hrozné. Ale hodně lidí, hlavně těch mladších, tomu tleská, což mě trochu děsí. Jenže s tím připomínáním je to složité. Mělo by se s ním zacházet citlivě,

Vstup do chalupy zůstal v původním stavu.

Z pracovny má Irena krásný výhled až na Šumavu.

aby se z toho nestal jen soubor neustále omílaných, otravných frází. Reálný socialismus je dneska tak daleko, jako pro nás byla druhá světová válka. Zaprášená historie. Zprostředkovat vlastní zkušenosti dalším generacím je těžké, ne-li nemožné. Nejsem si jistá, nakolik se nám to daří. Někdy mi mladí čtenáři říkají, že moje knížky mají rádi, ale že celkově už jsou na to téma alergičtí a radši se mu vyhýbají. A taky že všechny naše současné problémy nelze do nekonečna svádět na minulost. V tom s nimi nelze než souhlasit.

Ano, s tím se opravdu dá asi jen souhlasit. Také proto v textech Ireny Douskové najdete i jiná témata. Láska, vztahy, rodina, židovství a další úplně jiné věci (ÚJV). Kromě slavné volné trilogie – Hrdý Budžes (1998), Oněgin byl Rusák (2006) a Darda (2011), která byla postupně úspěšně dramatizována, například v knihách Goldstein píše dceři, O bílých slonech, Medvědí tanec nebo Rakvičky. A pokud máte rádi poezii, máte také na výběr: Pražský zázrak, Bez Karulky, Napůl ve vzduchu. Jak bys uvedla svou nejnovější knihu Konec dobrý?

Je to povídková knížka. Vyšla v loňském roce a byla nominována na Magnesii Literu, což mě potěšilo. Devět povídek, ze kterých se skládá, není propojených postavami ani dějem, ale snažila jsem se vytvořit určitý společný rámec. Je to trochu taková bilance, kam jsme se od roku šedesát osm dostali. Jen letmá samozřejmě, na malé ploše, jakou povídky poskytují, a na pozadí privátních příběhů. Těžiště je tentokrát v současnosti.

Na podzim vyjde v Supraphonu CD, kde text namluvili výborní herci z Divadla v Dlouhé, Jan Vondráček a Eva Hacuřová. Z toho mám taky radost.

A teď něco o topení. To v našem časopise rozhodně nesmí chybět. Máš nějaké zkušenosti s topením v kamnech uhlí/dřevo? Máte je doma nebo na chalupě? Na chalupě jsem viděla ten sporák, je funkční a topí se v něm někdy? Vaříš/pečeš? Nebo je to moc složité? Nebo už není funkční?

To víš, že mám, za našeho mládí se ještě topilo dost běžně. Ale přičichla jsem k tomu až tak v polovině 70. let, kdy jsme se přestěhovali do Prahy a kdy taky rodiče koupili chalupu v jižních Čechách. Doma jsme měli v obýváku kamna na uhlí. Původně tam byla krásná, takzvaná americká, ale ta nebyla funkční a tenkrát je nikdo neuměl opravit a musela se vyměnit za nějaký běžný typ. Snad Petry, což už taková krása nebyla. Na chalupě jsme topili dřevem a na noc se vždycky naložilo pár briket, aby to vydrželo. Před rokem sedmdesát šest jsme, my v Příbrami i babička ve Tmani, bydleli v bytovkách a měli ústřední topení. Takže ze začátku jsem s tím trochu zápasila. Což mi připomíná, jak mě naši poslali na chalupě do patra s pokynem: Přilož a otevři kamna. Když se tam pak přišli podívat, zjistili, že jsem je otevřela dokořán a nechala to tak. Nevyhořeli jsme čistě náhodou. Oni tím samozřejmě mysleli, abych nechala pootevřená jenom ta malá spodní dvířka. Takže jsem to schytala a byla jsem dotčená, že jsem se jen coby poslušná dcera snažila vyhovět. Teď mám kamna na chalupě, se sporákem a „ohřívárnou“, jak tomu tady všichni

říkají. A zacházet už s nimi jakž takž umím. Občas na nich vařím, ale v troubě jsem ještě nikdy nepekla. Moc často nepeču, na chalupě skoro vůbec, a když, tak spíš mastňácky v remosce.

Máš na chalupě nádherný výhled, jak jsi ji vůbec našla?

To už jsem vlastně nakousla v předchozí odpovědi. Bydleli jsme v Příbrami a na prázdniny i na víkendy většinou jezdili k babičce na Berounsko. Jednou jsme pro změnu jeli na rodinný výlet jen tak „na blind“ směrem na jih, na Písek a na Týn nad Vltavou. Projížděli jsme přes Paseky, mámě se okamžitě zalíbily, výhled, lesy, romantika. Dala se s místními do řeči, jestli někdo něco nepronajímá. Někoho jí doporučili a v létě jsme pak přijeli na měsíc. Potom se to několikrát opakovalo, a když se ve vsi objevila chalupa na prodej, tak ji rodiče koupili. No a v devadesátých letech jsem si tu nakonec koupila chalupu i já. Ale to krásné místo úplně náhodně našla moje máma.

Jezdíš na chalupu psát? Píše se ti tady dobře, nebo tady spíš jen odpočíváš?

Na chalupě trávím hlavně v létě dost času, takže tu obvykle i píšu. Z jedné místnosti jsem si udělala pracovnu, je miniaturní, ale mně úplně stačí a mám ji moc ráda. Když jsme to tu kdysi trochu rekonstruovali, měl ten pokojíček namále. Je přesně uprostřed domu, pročež ho všichni odborníci navrhovali zrušit, vybourat a vést tudy schodiště do patra. Já jsem ho zuby nehty bránila a ubránila. Takže schody asi nemáme umístěné moc prakticky, je to trochu taková obíhačka, ale nelituju a dneska bych se nerozhodla jinak.

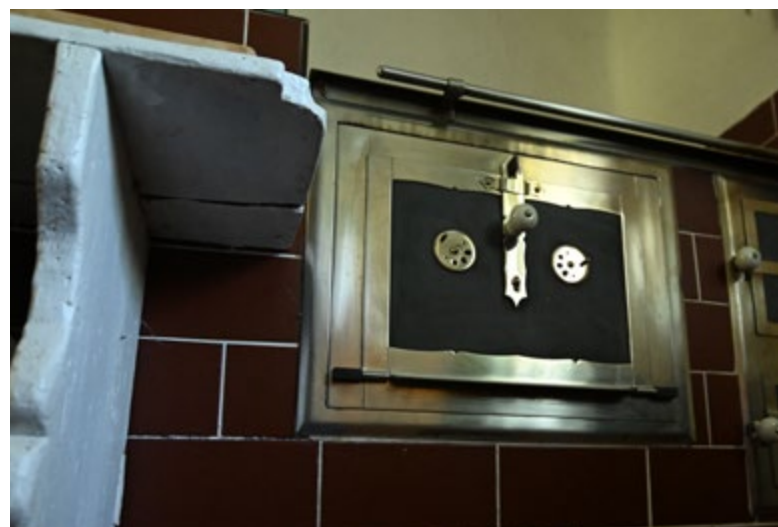
Jak se vlastně přihodilo, že jsi začala psát? Plánovala jsi, že se staneš spisovatelkou?

Něco jsem sepisovala, co pamatuju, ještě dřív, než jsem začala chodit do školy. Knížky jsem milovala a zkoušela jsem si je sama vyrábět, ale spisovatelkou jsem být nechtěla. To mě vůbec nenapadlo. Představovala jsem si, že se stanu sochařkou nebo keramičkou. Celé dětství jsem chodila do nejrůznějších výtvarných kroužků, hrozně mě to bavilo. Nejvíce patlat se v hlíně. Taky se mi líbilo divadlo, vyrostla jsem v něm, ale vždycky jsem byla spíš introvert, takže o herectví jsem ani nesnila. Psaní mě začalo víc zajímat až na střední škole, to už jsem se o něj i pokoušela. Napřed to byly hlavně básně a divadelní hry. Na gymplu se nás s podobnými sklony sešlo víc. Psali jsme, hráli divadlo, pořádali literární večery, výstavy nebo všelijaké recesistické akce. Prostě jsme se v těch jinak šedivých a protivných 80. letech dobře bavili a snili o umělecké budoucnosti. Teprve v té době jsem si uvědomila, co skutečně chci. A taky, že

to nejspíš nebude snadné. Ale to člověka v osmnácti neodradí.

A jaké jsou tvé aktuální literární plány, můžeme tě někde zastihnout na čtení tvých knih?

Na podzim mě čeká řada různých čtení. Hned 3. září na festivalu židovské kultury Štetl fest v Brně, v říjnu na knižním veletrhu v Havlíčkově Brodě nebo na festivalu Periférie v Sokolově. Mimo jiné budu taky 26. 9. číst v písecké knihovně, takže srdečně zvu. Těším se na to, covidová pauza byla dlouhá, některé věci se až teď vrací do normálu. Setkání se čtenáři mám ráda, už mi chyběla. Jinak se pomaličku pokouším psát něco nového, ale jsem teprve na úplném začátku. Víc k tomu zatím radši neřeknu. Jako obvykle ještě netuším, jestli z toho nakonec opravdu něco bude.

Původní kachlový sporák byl repasován v 90. letech kamnářem Janem Maršíkem.

Pozůstatky pece na chleba v pracovně.

U Stadionu 1190, 434 01 Most

+420 602 347 979 | info@krbypelant.cz

www.krbypelant.cz

Pod Vrchem Oblik je chalupa a v ní kachlový sporák v modré glazuře s ručně malovanou římsou. Kování od pana Řehulky krásně doplňuje kachel Rustikal.

The image shows a rustic interior with wooden log walls and a high ceiling with exposed wooden beams. On the left is a white kitchen unit with a sink and a modern faucet. In the center, a window with light-colored curtains looks out onto a green landscape. To the right of the window is a white countertop. In the foreground, a black metal firewood rack is filled with logs. To the right of the rack is a tall, white wood-burning stove with a black door, through which a bright fire is visible. The floor is made of light-colored tiles.

Želetavská kamna

Roubenka pod Troskami
apartmán Panna
www.pronajmyhned.cz

Podniková prodejna | Pražská 168, 675 26 Želetava
Tel.: +420 731 375 992, +420 731 191 997

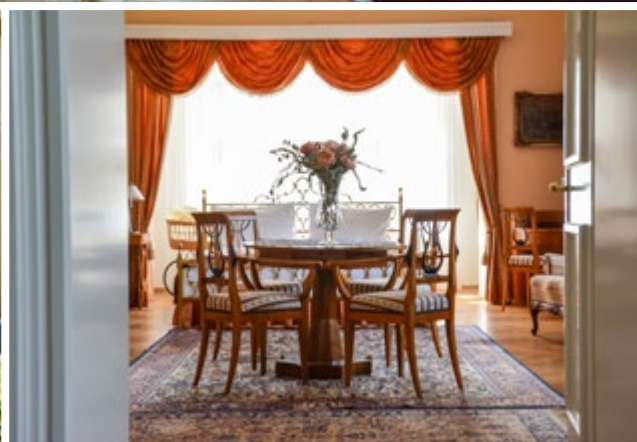
www.zeletavska-kamna.cz

Vila Austerlitz obnovená krása

Text | Radka Šimová
Foto | archiv Kolem kamen

Ti dva se dali dohromady před čtyřiačtyřiceti lety a dobře udělali. Tak perfektně se doplňují, tak vkusně dokáží z mála udělat velkolepá díla, na co sáhnou, to se zkrátka podaří. Ale nás zajímá hlavně jedna dávná škola, školicí středisko, zdravotní středisko, a nakonec majetek Lesů České republiky – dnes umělecký skvost, který jako zchátralou vilu manželé Brabencovi v roce 2004 odkoupili. Vlastně náhodou. Ke Slavkovu měli vždycky vztah, jezdívali tam hrát golf, vila, kterou dobře znali, byla na prodej. Hned zpočátku bylo jasné, že tu bude práce jako na kostele. A času na rekonstrukci bylo málo, protože paní Brabencová si vysnila oslavu svých kulatin právě na tomto místě. A to byl hnací motor! Pojďme ale na chvílku skočit o 138 let zpátky.

Právě v roce 1884 si Hermann Redlich, majitel cukrovaru ve Slavkově, u Augusta Prokopa na zakázku objednáva stavbu vily Austerlitz. Toto reprezentační sídlo obklopené parkem dáva postavit v sousedství svého podniku. O jedenáct let později Hermann Redlich umírá a cukrovar i vilu po něm dědí jeho syn Viktor Redlich, který dál ve Vile Austerlitz žije. Na počátku jednadvacátého století značně zchátralá vila prochází kompletní rekonstrukcí. Paní Boženka, která vystudovala dějiny umění a etnografii, se

pustila do opravdu nelehké práce. S velmi omezeným rozpočtem dokázala za rok takový malý zázrak. Spojila se s velmi šikovným truhlářem, pro kterého nic nebylo nemožné, pokukovala po bazarech, za hubičku nakupovala věci, ze kterých pak pod jejíma šikovnýma rukama vznikaly opravdové skvosty. Manžel vše zpovzdálí sledoval a ve finále manželce vystříhl velkou pochvalu – a že jimi obvykle šetří:-). Aby ale manželovi nebylo líto, že chválíme jen jeho úžasnou paní. Letos prošla vila další rekonstrukcí (dělala

VILA AUSTERLITZ

[WELLNESS & SPA]

Československé armády 362
684 01 Slavkov u Brna
☎ +420 603 879 362
info@vilaausterlitz.cz
www.vilaausterlitz.cz

se nová střecha, okna, fasáda), které velel už pan Brabenec. Plánuje i velké úpravy anglického parku. V něm dává život dvě stě let staré stodole, která byla na zbourání. Dostal tip, že se kdesi u Brna rozebírá stará stodola. Slovo dalo slovo, chlapi ji rozebrali, každý kus náležitě popsali, a tak bude určitě brzo vyhledávaným místem, kde si novomanželé budou moci říci své ano. Vila Austerlitz dnes slouží dle slov majitelů jako hotel, prostor pro konání nejrůznějších rodinných sešlostí, oslav, srazů.

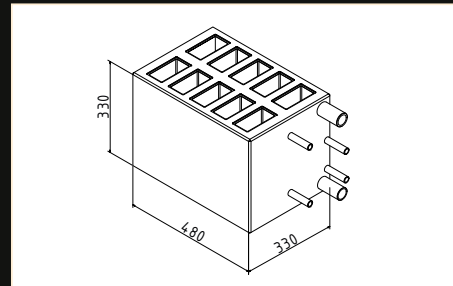
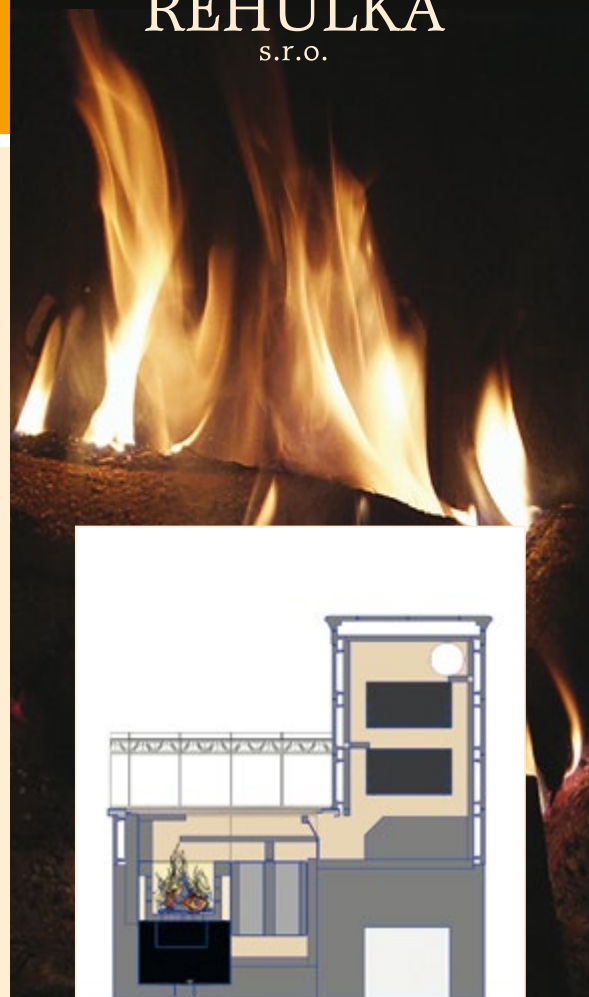
Nám se pro naše podzimní vydání časopisu hodila návštěva Vily Austerlitz hned dvakrát – jednak pro pěkné popovídání, příjemné setkání, jednak jsme ji využili i pro náš gastrokoutek. K podzimu jednoznačně patří zvěřinové hody a představte si, že pan Brabenec je myslivec s vlastním revírem. A jeho žena prostě umí opravdu všechno, takže do naší pravidelné rubriky připravila i podzimní zvěřinové menu. Inu, my prostě smekáme klobouček před tím, co jsme viděli a ochutnali, a vám, naši milí čtenáři, můžeme návštěvu Vily Austerlitz ve Slavkově u Brna jen doporučit.

ŠTÍTY SE ZÁKLADNOU TOPENIŠTĚ PRO KACHLOVÉ SPORÁKY DO SESTAVY S VÝMĚNÍKEM

- Štíty se základnou pro topeniště jsou konstruovány pro stavby kachlových sporáků. Topeniště je navrženo a vyráběno tak, aby bylo dosaženo co nejnižších emisních jednotek s ohledem na životní prostředí dle nejnovějších norem.
- Díky konstrukci a systému přívodu vzduchu dochází v topeništích při spalování k vysokým teplotám cca 750 °C. Díky tak vysokým teplotám dochází ke kvalitnímu shoření a tím i vyšší účinnosti, což má dobrý vliv na spotřebu dřeva.

ŘEHULKA
s.r.o.

Nové glazury '22

K&K
P O K E R
B E C H Y N Ě

Nově v nabídce:

MX 89	Suchopýr, haarriss	Engoba č.2.	Carolina Blue, haarriss	MX 201	Seladon světlý, haarriss
L 322	Carabien Coast, haarriss není vidět	MX 203	Severská, haarriss	MX 198	Seladon tmavý, haarriss
L323	Clear Day, haarriss není vidět	MX 204	Eucalyptus, haarriss	MX 194	Šedá vodovka, haarriss
MX 129	Jonathan, haarriss	MX 205	Lesní túň, haarriss		
Engoba č.1.	Sommer Blue, haarriss	MX 192	Modrá vodovka, haarriss		

Příplatek 5% u transparentních MX a krycích L, engoby 20%

Požádejte si o vkladací díl do koženého vzorkovníku na sedlackova@kolem-kamen.cz

**Nadále už nebude nabízena
glazura Sahara MX 143,**
vyřadte si ji prosím
ze své vzorkové tašky.

FOR[®] ARCH

33. MEZINÁRODNÍ STAVEBNÍ VELETRH

20.–24. 9. 2022

www.forarch.cz

MÍSTO
KONÁNÍ

PARTNER

SKUPINA ČEZ

HLAVNÍ
ODBOBNÝ
PARTNER

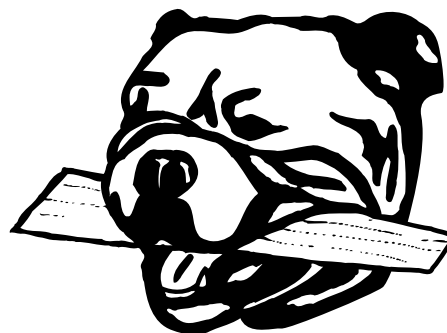

OFICIÁLNÍ VOZY

Iron Dog

Litinová kamna špičkového bavorského výrobce Brunner mohou být vaším nejlepším přítelem už tuto zimu. Pokud obratem objednáte, v průběhu podzimu vám je dodáme až domů.

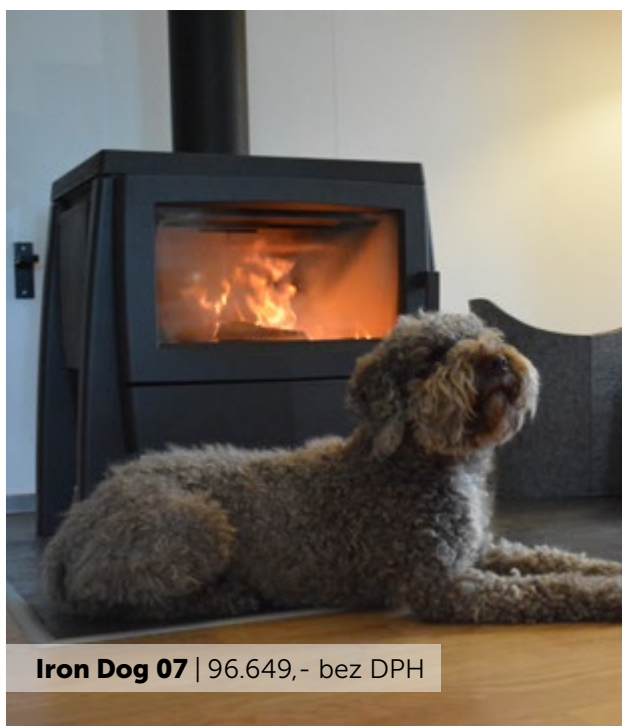
Iron Dog 01 | 58.230,- bez DPH

Iron Dog 02 | 60.954,- bez DPH

Iron Dog 04 | 87.354,- bez DPH

Iron Dog 07 | 96.649,- bez DPH

Změna cen vyhrazena.

Špičkový model
Tři v jednom. Může sloužit jako hlavní zdroj tepla, můžete na něm vařit i péct a benefitem je i vestavěný gril.

Iron Dog 06 | 164.904,- bez DPH

Podzimní menu z vily Austerlitz

Kakaová roláda se šlehačkou

Ingredience: 5 vajec • 2,5 pol. lžíce kakaa • 100 g cukru • 1 vanilkový cukr • šlehačka

Postup: Našleháme bílky, postupně přidáme práškový cukr, do tuhého sněhu zašleháme žloutky a nakonec zvolna kakao. Pečicí plech vyložíme alobalem, vydatně potřeme tukem. Rozetřené těsto pečeme na 150 °C asi 20 min. Posypeme vanilkovým cukrem, potřeme ušlehanou šlehačkou a svíneme.

Zvěřinová paštika s ovocem a džemem z mišpulí (na protější straně)

Ingredience: 600 g srnčího masa • 300 g vepřového bůčku • 200 g anglické slaniny na vyložení formy • jádra vlašských ořechů • máslo • 250 ml sherry • vejce • divoké koření • strouhaná citronová kůra • šťáva z citronu • sůl • pepř

Postup: Zvěřinu a maso umeleme. Na másle zpěníme cibuli, osmahneme spolu s kořením, vychladlou směs rozmixujeme spolu s vejcem a sherry. Do namletého masa přimícháme všechny ingredience spolu s opraženými ořechy. Bábovkovou formu vyložíme slaninou, naplníme paštikovou směsí, přikryjeme slaninou a alobalem. Dáme do kastrolu s vodou a pečeme velmi pomalu asi 2 hodiny. Po upečení nakrájenou paštiku dozdobíme ovocem a džemem z mišpulí.

Srnčí hřbet, ovocné čatní, opečené brambory s cibulkou a petrželí

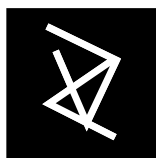
Postup: Vykostěný a odblaněný srnčí hřbet naložíme spolu s černým kořením, tymiánem, rozmarýnem a šalvějí do červeného vína, přidáme plátky citronu a červené cibule a necháme uležet přes noc.

Válečky masa vyjmeme z nálevu, osušíme a opečeme ze všech stran na másle.

Dáme do pekáčku spolu s kořením a pečeme ještě 20 minut, podlijeme vínem. K hotovému masu podáváme brambory s cibulkou, petrželí a ovocným čatní.

Ovocné čatní

Postup: Na pánvi zkaramelizujeme třtinový cukr, zalijeme griotkou, přidáme ovoce, rybíz, moruše, ostružiny, maliny. Podusíme, přidáme sůl a pepř, kousek másla a červené víno.

ZLATA VOBORSKÁ
design

DESIGN INTERIÉRŮ
návrhy vizualizace realizace

Brunner HKD forever and ever

Kamnová vložka Brunner HKD 4.1, napojená na akumulční tahy, vytápí jednu krásnou jihočeskou chalupu. Realizace Roman Hanuš, kachle Kamnářství Bechyně, lahvově zelená glazura, římsa Flóra, ozdobný kachel Rustikal. Kování Řehulka.

Skutečné legendy – litinové kamnové vložky prověřené tisíci spokojených uživatelů.

Kamnové vložky řady HKD od firmy Brunner se stejně jako předešlé řady HF a HBO těší trvalé podpoře odběratelů. Propracované dimenzování spalovací komory, promyšlené vedení přívodu spalovacího vzduchu, precizní zpracování a flexibilita použití z nich dělá naprostý unikát. Můžete je použít i jako teplovzdušné, ale zpravidla se používají do sálavých hypokaustních akumulčních staveb. Exkluzivní dovozce značky Brunner do České republiky, společnost Fire Factory SE, je na poptávku v topné sezóně dobře připraven. Všechny důležité modely jsou zatím skladem.

HKD 6.1	od 66.500,-
HKD 5.1	od 90.650,-
HKD 4.1	od 97.060,-
HKD 2.2	od 98.220,-
HKD 2.2 rk	od 106.975,-

Ceny bez DPH, změny cen vyhrazeny.

TRADICE – KVALITA – INOVACE

**Od roku 1892 pomáháme
českému řemeslu.
Naše materiály najdete
v pecích pro sklo i keramiku.**

P-D Refractories CZ a. s.
Nádražní 218, 679 63 Velké Opatovice
Telefon: +420 516 493 230 • Telefax: +420 516 477 338
E-mail: Robert.Kovac@pd-group.com

www.pd-refractories.cz

Novinka v sortimentu

krbová kamna Trico

Krbová kamna s půdorysnými rozměry 40 x 40cm a prosklením ze tří stran

Můžete vybírat z jedenácti barevných provedení

Ceny bez DPH, změny cen vyhrazeny.

Trico S – od 99.140,- bez DPH
Trico L – od 114.050,- bez DPH

Jak to vidím já?

Člověk aby se pomalu bál otevřít noviny nebo pustit si internet či televizi. Řítí se to na nás ze všech stran. A zima za dveřmi. Samozřejmě se o tom často bavíme i v redakci, s kolegy kamnáři i zákazníky. Názory se různí. Nakonec jsme se slezli za kamny, abychom vyzpovídali i naši šéfovou.

Máš pěkný svetr, to už se chystáš na letošní zimu?

Jen si z toho pořád dělejte srandu. Musím říct, že té panice do jisté míry nerozumím. A nechápu, proč část lidí tak strašně nadzvedla rada, že koupit si svetr a teplé ponožky vyjde mnohem levněji než topit pánu bohu do oken. Já sama rozhodně nejsem žádný otužilec, ale že bychom doma měli 25 stupňů, to si fakt nevzpomínám. Nejen že to není moc ekonomické, ale není to ani zdravé. A představa některých lidí, že po bytech a domech bude pobíhat smečka kontrolorů a měřit teplotu, mi přijde už úplně absurdní. Žijeme v tržní ekonomice a každý si může topit, na kolik stupňů chce. Bohužel ale i na tolik stupňů, na kolik má. Jediným kontrolorem bude roční vyúčtování za ceny energie. Já jsem to brala jako docela rozumné doporučení, protože si myslím, že cenu za topení máme do značné míry i sami ve svých rukou. Kdo se dožaduje práva na to ležet na gauči ve spodním prádle a koukat na televizi, má ho mít. Ale ať si pak nestěžuje. Jsem toho názoru, že k osobní svobodě patří stejnou měrou i osobní odpovědnost. Stát samozřejmě musí pomoci těm, kteří nemají možnost volby. Rozhazování peněz jsme si ale za posledních osm let užili do sytosti.

Jaká je tedy doopravdy situace v našem oboru?

Energetická krize vyvolala extrémně zvýšenou poptávku po stavebních i obyčejných kamnech. Kamnáři i výrobci na to reagují, jak mohou, ale den má

jen 24 hodin a výrobní kapacity mají své limity. My si navíc zakládáme na nejvyšší kvalitě a ta si žádá své postupy. Kvalitní kachlová kamna prostě za den nepostavíte.

Takže to vypadá na masivní přechod od elektřiny a plynu ke dřevu a uhlí?

To si úplně nemyslím a ani si nemyslím, že by to byl dobrý nápad. Neměli bychom lítat ode zdi ke zdi. Ani zásoby dřeva nejsou nekonečné. Kdyby všichni přešli na dřevo, tak za pár let máme místo stromů pařezy a pak už by nebyly ani ty pařezy. A to není fikce. Stačí se podívat do Švédska. V 19. století si kvůli topení vykáceli skoro všechny lesy. Mělo to ale jeden pozitivní dopad. Od té doby ve Skandinávii platí velmi přísná pravidla pro výrobce kamen, která se postupně rozšířila do celé civilizované Evropy. Kladou důraz na to, aby se do kamen přikládalo co nejméně a efektivita spalování byla co nejvyšší. V podstatě tedy málo dřeva a hodně tepla. A to je cesta, kterou je třeba jít.

Co bys tedy poradila lidem, kteří uvažují o změně topení?

Aby nepanikařili, přistupovali k tomu s rozvahou a od začátku se radili s odborníky. Neměli by třeba zapomínat na to, že když chtějí topit v kamnech, potřebují k tomu i komín.

No to je snad jasná věc.

To by ses divila, už jsme tu měli pár lidí, kteří si kupovali kamna a v domě buď komín vůbec neměli, nebo byl v troskách.

To je snad úlet, ale co ti ostatní?

Ti si musí hlavně rozmyslet, co chtějí. Nejjednodušší je samozřejmě koupit hotová kamna, připojit je do komína a topit. Ale i tady musí myslet na to, že budou potřebovat dostatek dřeva, které musí někde

uskladnit. Ideální je mít zásobu alespoň na tři roky, aby dříví dostatečně proschlo a efekt při topení byl maximální. Kamna by si měli koupit taková, která dobře spalují a nemusí se do nich často přikládat. V opačném případě budou zimu trávit přikládáním, jinak budou mít doma stejně zimu. Obecně si musí uvědomit, že topení dřevem je také práce. Nestačí jen otáček knoflíkem nebo mačkat ovladač. Tedy pokud nemá člověk k dispozici služebnictvo, což není v dnešní době moc obvyklé. Zase se ale může těšit na to, že při topení dřevem se zahřeje hned třikrát. Při řezání, při štípání...

Já vím a při pobytu v nemocnici, když se sekne do nohy.

Spíš u těch kamen, protože málokdo je takové nemehlo jako ty.

Dá se vlastně v dnešní době vytopit krbem nebo kamny celý dům?

Jde to, ale vyžaduje to už sofistikovanější teplovodní systémy náročné na stavbu, a tedy i čas. Kdo chce v tuto chvíli řešit letošní zimu, ten už nejspíš nemá šanci.

Co bys tedy doporučila?

Myslím si, že v dnešní době je ideální kombinace různých typů topení. Kdo má tepelné čerpadlo nebo kotel na plyn či elektřinu, nemusí si zoufat. Pokud bude dům vytápět na nižší komfortní teplotu, to je těch teď tak často zmiňovaných 19 - 20 stupňů, bude mu stačit mít další menší zdroj tepla, kterým si v případě potřeby přitopí tam, kde je nejčastěji. Výrazně ušetří na energiích, nepříjde o komfort, spotřeba dřeva nebude velká a práce s jeho přípravou nebude taky moc. Kdo chce vytápění řešit radikálně a odejít od plynu či elektřiny, měl by začít konzultacemi s architektem nebo alespoň kamnářem. A připravit se na dlouhý proces. Odměnou mu pak budou nejen krásná, ale plně funkční kamna, která vydrží při dobrem provozu desítky let.

Takže v případě nouze stačí mít komín a zajet do hobbymarketu?

I to je možné, ale osobně bych to moc nedoporučovala. Kamna z hobbymarketů jsou sice levná, nižší vstupní investice se ale v budoucnu prodraží velkou spotřebou dřeva a malou efektivitou při topení.

Ale vždyť tam také prodávají kachlová kamna.

To, že někdo něco nazve kachlovými kamny, ještě neznamená, že to kachlová kamna jsou. U kachlových kamen je důležitá právě vlastnost keramiky akumulovat teplo při hoření a následně jej uvolňovat do místnosti i dlouho po tom, co kamna vyhasnou. Ona ta obyčejná obkládačka, která je často vydávána za kachel, toho tepla prostě moc neudrží.

Někteří členové rady kamnářského cechu v novinách i televizi hlásají, že když máte kamna ,

můžete doma mít klidně 25 stupňů a že kamnáři mají vyprodáno na rok i více.

Ano, zaznamenala jsem tato vyjádření. V zásadě mají pravdu, ale neslyším tohle ráda. Je třeba vidět věci v celkovém kontextu. Takto pošleme všechny lidi, kteří mají strach z nadcházející zimy, právě do zmíněných hobbymarketů, protože odborné kamnářské firmy mají plno. Ale stále je dost kamnářských firem, které se připravily a mají zákazníkovi co nabídnout v oblasti kvalitních krbových kamen. Nebo je argumenty přesvědčí, aby si počkali na kvalitní stavěná kamna či krby. A k těm 25 stupňům. Myslím si, že když se každý doma trochu omezí, jak již bylo řečeno, budeme zdravější, sama mám tuhle zkušenost z Japonska. Po návratu jsem snížila doma teplotu na 18 stupňů a dnes s tím nemám problém. Zbude pak více dřeva v lesích, zbude více tepla tam, kde je třeba. Pro nemocnice, školy, ale i pro průmysl. My například budeme mít dostatek energie na výpal kachlů, které se postarají o teplo u vás doma. Je to prostě uzavřený kruh.

A máš pro nás vlastně vůbec nějakou dobrou zprávu?

Ale jistě. I když to teď tak nemusí vypadat, ceny energií nemohou růst do nebe. Trhy, výrobci i spotřebitelé jsou nervózní. Včera stačila jen zmínka o tom, že se Evropská komise začíná zabývat regulací cen energií a ceny na burze okamžitě spadly o 25%. Většinu problémů si vlastně vytváříme sami. Ve svých hlavách, svou touhou po ještě větším pohodlí a pocitem, že nás se ten který problém netýká. To je ideální prostředí pro vznik krizí. Já pořád věřím, že všechno zlé je pro něco dobré.

K čemu ale může být dobré to, co se teď děje?

Řekla bych, že je to dobré varování. Impuls k tomu, abychom si trochu přeskládali priority. Když přistoupíme na to, že se trochu uskomníme, stáhneme topení o stupínek, dva, tak nám to zase moc neublíží. Když to udělá 100 miliónů lidí v Evropě, možná zjistíme, že ten ruský plyn zase až tak nepotřebujeme.

A jsme opět u těch svetrů.

V podstatě ano. Tedy nesmíme se na to dívat doslovně, ale spíš filozoficky.

Jako že našimi mírovými svetry ucpeme chřtány válečných štváčů?

Tyhle slogany bych sem moc netahala.

Takže budeme fasovat ve firmě svetry?

Ale kdeže. Žijeme v kapitalismu, děvče. Maximálně vám mohu rozdat klubka s vlnou a pletací dráty. A neříkej se tak udiveně. Taky bych mohla na louku před redakcí pořídit stádo ovcí.

Děkuji za hřejivá slova na závěr našeho rozhovoru.

Nemáš vůbec zač.

Westbo of Sweden

Westbo WERA
37.700,- Kč
bez DPH

Změna cen vyhrazena.

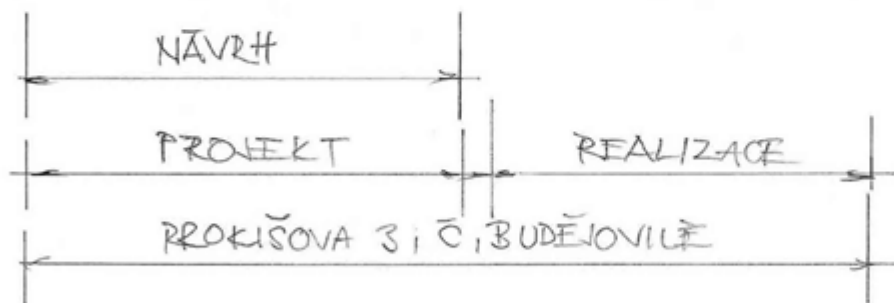
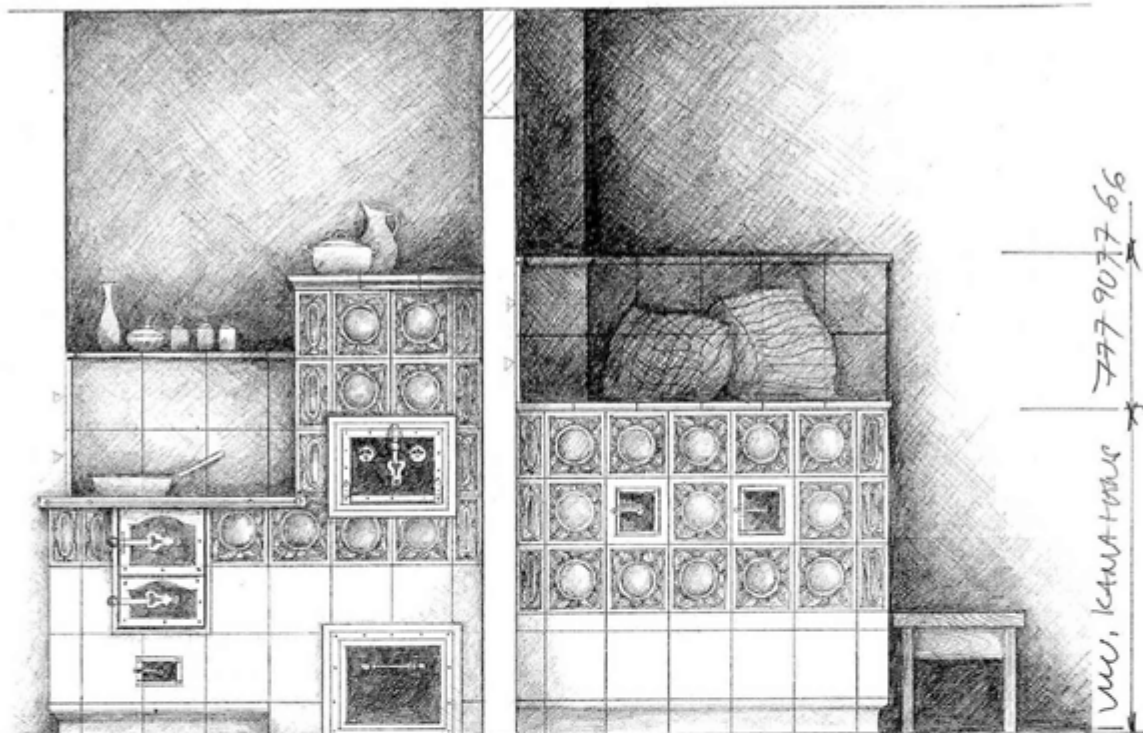
HANUŠ

KAMNÁŘSTVÍ

Prokišova 3, 370 01 České Budějovice

Tel.: +420 777 907 766 • E-mail: kamna.hanus@tiscali.cz

www.kamnahanus.cz

KACHLOVÝ SPORÁK S LEŽENÍM	
UVEDENÍ	R. HANUŠ
INVESTOR	J. KRÁL
1.4. 2019	M 1:100

CHCETE SE DOBŘE PŘIPRAVIT NA PŘÍŠTÍ ZIMU? RÁDI VÁM S TÍM POMŮŽEME

CENTRUM

KRBŮ a KAMEN

Kamnářství Jan Praus

Prodejna - showroom:

508 01 Hořice - Březovice 54

☎ 608 288 528

Aktuální otevírací dobu prodejny naleznete
na **www.centrumkrbu.cz**

Na obrázku: prostorový sálavý akumulční krb, krbová vložka
Schmid 4545 Lina, kachle K&K Poker - v glazure mramorová matná
a holubí modrá.

Sledujete nás
na Pinterestu?

...

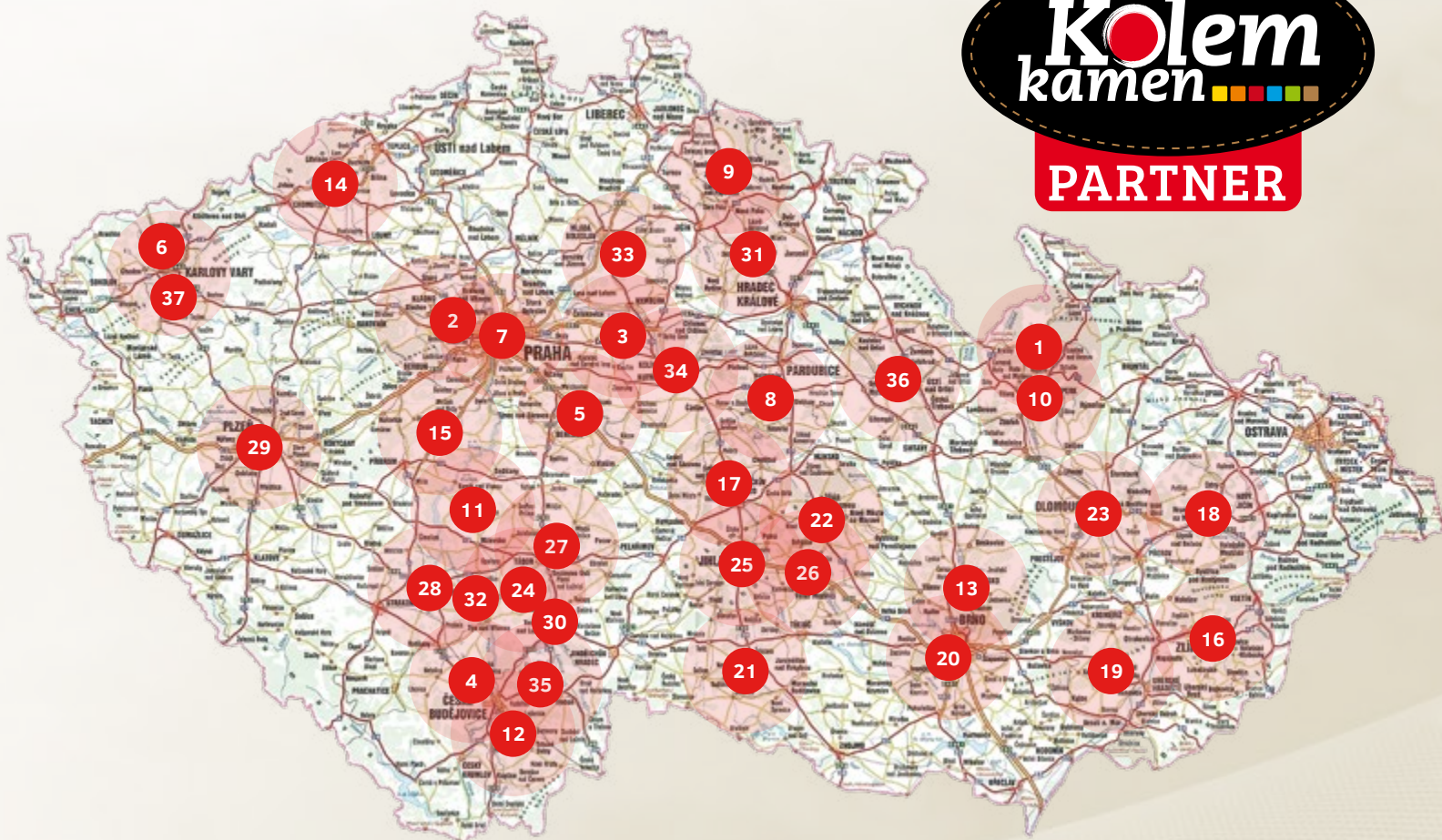
Poradíme vám,
jak na to!

- 1 nainstalujte na vašem smartphonu aplikaci Pinterest
- 2 spusťte aplikaci Pinterest
- 3 přejděte na panel
- 4 klepnutím na naskenujte logo s QR kódem (to jsou ty barevné puntíky kolem logo)

Vše, co vás v časopise zaujalo, objednávejte u našich autorizovaných partnerů!

www.kolem-kamen.cz

1. K-Plus

Údolní 384, 788 33 Hanušovice
jauernig@seznam.cz

2. Krbystyle, s.r.o.

Klicperova 10, 150 00 Praha – Smíchov
kosar@krby-style.cz, www.krby-style.cz

3. Jaroslav Turyna

Petra Bezruč 548, 289 11 Pečky
info@krby-turyna.cz, www.krby-turyna.cz

4. Roman Hanuš

Prokišova 355/3, 370 01 České Budějovice
kamna.hanus@tiscali.cz, www.kamnahanus.cz

5. Tomáš Jíra

Hrusice 197, 251 69 Hrusice
tomasjira@centrum.cz, www.tomasjira.cz

6. Ladislav Koutecký

Nejdek
☎ 602 111 844, info@3xk.cz, www.3xk.cz

7. Vladimír Laube - stavební práce

Mezi Vodami 1560/33
143 50 Praha 4 – Modřany
info@laubekrby.cz, www.laubekrby.cz

8. Martin Pecina

Koželužská 108, 537 01 Chrudim
martin.pecina@seznam.cz

9. Kamnářství Pithard & Volech

Metyšova 922, 514 01 Jilemnice
piavo@c-box.cz, www.kamnapiavo.cz

10. Bohdan Hrabec

Pod Senovou 46a, 787 01 Šumperk
bohdan.hrabec@seznam.cz
www.kamnarstvi-hrabec.cz

11. Vladimír Hejna

Chyšky 79, 398 53 Chyšky
krby.hejna@seznam.cz, www.krbyhejna.cz

12. Sgrafito spol.s.r.o.

Ledenická 688
370 06 České Budějovice - Srubec
krby@sgrafito.cz, www.sgrafito.cz

13. Richard Kučera

Pod Sanatorkou 2508/1, 678 01 Blansko
info@krbykucera.cz, www.krbykucera.cz

14. Krby Pelant s.r.o.

U Stadionu 1190, 434 01 Most
info@krbypelant.cz, www.krbypelant.cz

15. Petr Sedlák

Malostranská 613, 262 02 Stará Huť
petr@kamnarstvi-sedlak.cz
www.kamnarstvi-sedlak.cz

16. Jiří Jurčák

Na Gruntech 14, 763 11 Zlín – Lužkovice
☎ 777 733 337, jiri.jurcak@krby-kamna.com

17. Lubomír Smejkal

Veselý Žďár, 580 01 Havlíčkův Brod
krby.smejkal@seznam.cz
www.krby-kamna-smejkal.cz

18. David Jakubka

Teplíce nad Bečvou 112, 753 01 Hranice
kamnakrby@seznam.cz, www.kamnakubka.cz

19. TECHNOKLIMA UH s.r.o.

Hradištská 95, 686 03 Staré Město
krby@technoklima.cz, www.technoklima.cz

20. METAX KRBÝ s.r.o.

Videňská 262/125c, 619 00 Brno
grepl@krby-metax.cz, www.krby-metax.cz

21. Želetavská kamna - Brabenec, spol. s r. o.

Pražská 168, 675 26 Želetava
☎ 731 191 997
bervidovae@brabenec.info
www.zeletavska-kamna.cz

22. Kamnářství Milan Blaha

Příčná 140, 592 14 Nové Veselí
☎ 566 667 235, 602 786 353
blaha_milan@seznam.cz, www.blahamilan.com

23. STAVEP Vaňha Pavel

Dolní novosadská 41/26, 770 12 Olomouc
☎ 585 751 810, 777 070 585
info@krbyolomouc.cz, www.krbyolomouc.cz

24. Štěpán Jankovič

391 72 Sudoměřice u Bechyně 120
☎ 603 210 716, stepan.jankovic@seznam.cz
www.kachlovakamna.kvalitne.cz

25. Jaromír Lázníčka

Sokolovská 1, 586 01 Jihlava
☎ 604 244 218, kamna@laznicka.cz
www.laznicka.cz

26. Jaromír Lázníčka

Náměstí 178, 594 42 Měřín
☎ 773 575 255, kamna@laznicka.cz
www.laznicka.cz

27. Kamnářství Jiří Mára

Jungmannova 535/7, 391 01 Sezimovo Ústí
☎ 724 251 744, mara@kachlovakamna.net
www.kamnamara.cz

28. Kamnářství Maršik

K Háječku 224, 39701 Písek
☎ 776 158 414, marsikjan@seznam.cz
www.krbymarsik.cz

29. Radek Peterka - kamnářství

K Sinoru 251/9, 301 00 Plzeň 10 - Lhota
☎ 605 355 327, radekpeterka@volny.cz
www.krby-peterka.com

30. Stavebnictví, kamnářství J

Jan Vosecký
Michalská 318, 391 65 Bechyně
☎ 602 155 682, vosecky.j@seznam.cz
www.sporacek.cz

31. Centrum krbů - Jan Praus

Březovice 54, 508 01 Hořice
☎ 603 293 711, info@centrumkrbu.cz
www.centrumkrbu.cz

32. Jihočeské kamnářství – Jaroslav Prokop

Želeč 317, 391 74 Želeč
☎ 732 736 434, info@jihoceskekamnarstvi.cz
www.jihoceskekamnarstvi.cz

33. Kamnářství Horák

Družstevní 380, 294 41 Dobruška
☎ 603 271 255, horak.dobruška@gmail.com
www.kamnarstviorak.cz

34. Pavel Mlázovský

Malešov 57, 285 41 Malešov-Kutná Hora
☎ 777 211 904, pavel@mlazovsky.cz
www.pece-kamna-sporaky.cz

35. Kamnářství Címl

mjr. Karla Černého 837/6, 373 72 Lišov
☎ 728 463 421, kamna-krb@seznam.cz
www.kamna-krb.cz

36. Leoš Rožnovský

561 34 Výprachtice 148
☎ 799 797 185, 466 566 262
kamna@roznovsky.eu, www.roznovsky.eu

37. Ing. Jan Koutecký

Karlovy Vary
☎ 736 111 844, www.koutecky.top

Topeniště Brunner Panorama 57/25/121/25 Foto Lukas Hausenblas.

KRBYSTYLE S.R.O.

Klicperova 3211/10 | 150 00 Praha – Smíchov | kosar@krby-style.cz | www.krby-style.cz

**Kamnáři
z Krušných
hor**

Specialista na teplovodní vytápění.
Individuální stavby kamen, krbů,
pecí, sporáků a komínů. Vyjma
samotné realizace poskytujeme také
úvodní konzultace, návrhy projektů,
vizualizace a servis.

Rádi vás přivítáme v našem
showroomu v Karlových Varech.

KOUTECKÝ
kamna | krby | komíny | teplovodní vytápění

Showroom a prodejna
Merklínská 14, 360 10 Karlovy Vary - Sedlec
Tel: +420 353 926 356, Mob: +420 736 111 844
jan@koutecky.top, www.koutecky.top

Kamnářovo ucho

Annie Lennox: Walking On Broken Glass

Skotsko, Aberdeen, podzim 1991. Slunečných dnů je málo, spíš převládá déšť a studený vítr. Balmoral je od rána zahalený v mlze, není vidět ani vlajka na jeho věži. A vítr žene od Severního moře jednu přeháňku za druhou. Annie otevře skleněná dvířka svého krbu, na žhavé uhlíky položí dvě polena a dvířka, s fortem sobě vlastním, přibouchne. Ve skle trochu zapraská, ale tomu moc pozornosti nevěnuje. Nemá na to čas ani náladu. Už týden ji prudí David Stewart se svou novou písničkou, ke které potřebuje text. Sedí u kláves v pokoji a pořád to přehrává dokola. Annie měla vždycky pocit, že když budou v jejich kapele Eurythmics jen dva, mohlo by to fungovat. Dnes se ale od rána nemůže ubránit pocitu, že i dva jsou na kapelu pořád moc. Bože, jak ten jí leze na nervy. Jak se naparuje u toho piána. Jak se nafukuje. Ještě chvíli a praskne. To se jí líbí. Ta představa, jak severní vítr nafukuje Davidovu hlavu víc a víc, až... Za jejími zády se ozve rána. Davidova hlava je pořád celá. Zato skleněná dvířka krbu jsou na padrť. Střepy se rozlétly po pokoji a s nimi i štiplavý kouř. Annie zůstala stát jak opařená. Ale jen na okamžik. Instinktivně se rozběhla ke krbu. Neuvědomila si, že je bosá. Střepy a řežavé uhlíky se jí zaryly do chodidel. Chůzi po žhavém uhlí už jednou praktikovala někde v Indii. Chůze po rozbitém skle, to je zcela nový zážitek. Poměrně nepříjemný a dost bolestivý. Ani si nevšimla toho, že se David konečně odlepil od piána. Zachytil ji v poslední chvíli, když se bolestí poroučela k zemi. Jeho lakýrky drtily střepy na menší a menší kousky. A to mu ráno, když přišel, důrazně řekla, ať se laskavě zuje.

Skotsko, Aberdeen, podzim 1991. Venku pořád leje. Annie leží na pohovce. Nohy má zafačované

a rány pálí. Pomalu se natáhne ke stolku a vezme blok a tužku. David už zase hraje. A Annie píše. Píše bolestivý text o tom, jaké je to chodit po rozbitém skle. Kdo by řekl, že to bude takový hit. Obzvláště, když už všichni víte, že je to píseň o paměťovém efektu prosklení krbové vložky.

Vladimír Merta: Začouzené sklíčko

Oslí můstky našeho kolegy Karla Blažka jsou v redakci pověstné. Souvislost s kamnářským řemeslem dokáže najít opravdu všude. Nejinak tomu bylo i v případě hledání hudebních tipů do aktuálního čísla našeho časopisu. Když hrdě vytáhl skladbu Začouzené sklíčko z prvního alba Vladimíra Mertý P.S. z roku 1978, mnozí z nás zpozorněli. A právem. Mladším kolegům už už vystřelovala ruka se vztyčeným ukazovákem, aby si zaklepali na čelo. Karel ale s ledovým klidem prohlásil, že petrolejka byla v podstatě takovou krbovou vložkou socialismu. Ukazovák se dotkl čel. Jaké bylo naše překvapení, když se Karla zastala Růžena a horlivě nám vyprávěla o svých studentských letech, kdy byla jednu mrazivou zimu nucena vytápět svůj privát v Nerudově ulici v Praze právě jen petrolejkou. Trošku nám to připomínalo spíš knihy Jindřicha Šimona Baara, ale i jiní redakční pamětníci nám potvrdili, že i tohle bylo za socialismu možné, pokud jste měli nezodpovědného domácího. Premisa tedy byla přijata a petrolejka je prohlášena za prosklenou krbovou vložku raných osmdesátých let. Naštěstí jsme se od té doby trochu posunuli, alespoň co se vytápění týče. Některé věci z té doby ale přetrvávají. Jednou z nich je jistě i skvělá deska Vladimíra Mertý. Bohužel jediná, kterou do roku 1989 směl vydat. Tak zkuste smíchat obě doby dohromady. Zatopte v krbu, na svém vintage gramofonu roztočte tuhle placku, zhasněte a nezapomeňte si rozsvítit petrolejku. Přes její začouzené sklíčko nahlédnete do daleké minulosti, současnosti i blízké budoucnosti. Tak jsou slova Mertových textů stále aktuální.

Kamnářství Petr Sedlák
Malostranská 613, Stará Huť

+420 608 889 366

petr@kamnarstvi-sedlak.cz

www.kamnarstvi-sedlak.cz

Vladimír LAUBE – KRBY

www.laubekrby.cz

**Želetavská
kamna**

Podniková prodejna
Pražská 168, 675 26 Želetava
Tel.: +420 731 375 992, +420 731 191 997

www.zeletavska-kamna.cz

KAMNÁŘSTVÍ MARŠÍK

K Háječku 224, 39701 Písek

☎ 776 158 414, marsikjan@seznam.cz

www.krbymarsik.cz

SGRAFITO spol. s r.o.

www.sgrafito.cz

České Budějovice

Krbystyle s.r.o.

Prodejna a showroom:

Klicperova 10, 150 00 Praha-Smíchov

Tel.: +420 725 500 009, +420 722 600 009

www.krby-style.cz

**KAMNÁŘSTVÍ
HRABEC**

Bohdan Hrabec

Pod Senovou 46a

787 01 Šumperk

bohdan.hrabec@seznam.cz

tel: 602 787 024

web: kamnarstvi-hrabec.cz

www.krbyhejna.cz

krby.hejna@gmail.com

☎ 775 288 027, 777 288 027

www.centrumkrbu.cz
Hořice - Březovice 54 tel.: 493 691 311

**Kamnářství
Tomáš Jíra**

KAMNA

KRBY

PECE

SPORÁKY

www.tomasjira.cz

K Sinoru 251/9, 301 00 Plzeň 10 - Lhota

☎ 605 355 327

radekpeterka@volny.cz, www.krby-peterka.com

JAN VOSECKÝ
stavebnictví, kamnářství

Michalská 318, Bechyně
vosecky.j@seznam.cz

☎ 602 155 682

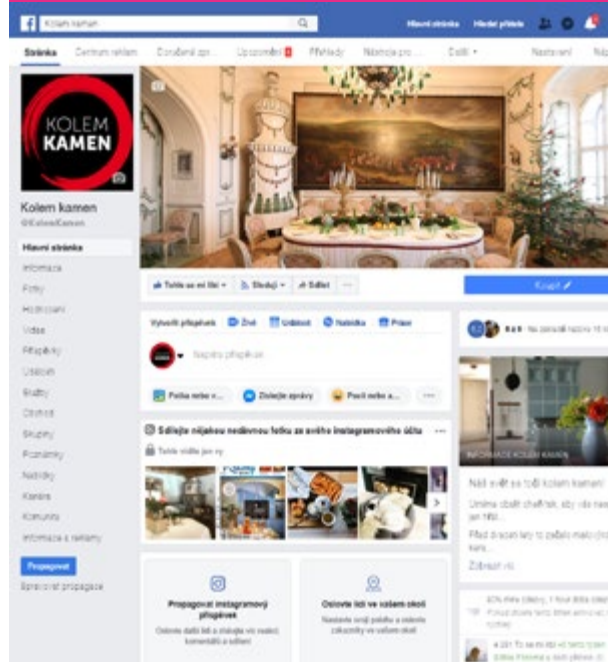
**Nová řada keramiky
s lesní tematikou z Bechyně**

www.kamnarstvi-bechyne.cz

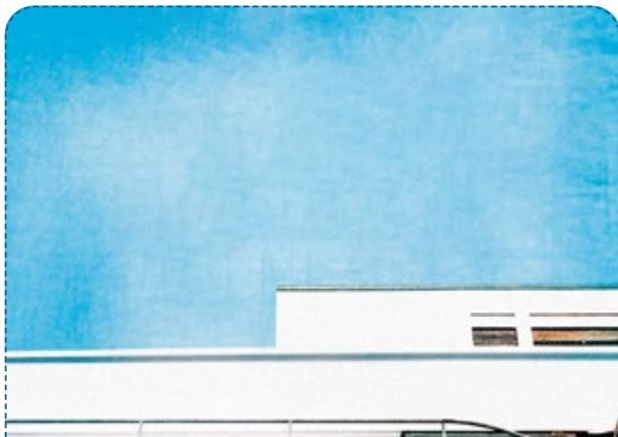

Pokud budete mít zájem odebrat časopis Kolem kamen, rádi vám zašleme fakturu pouze na poštovné a balné. Částka bude činit 200 korun bez DPH a zahrne všechna následující 4 čísla. **Objednávejte mailem na:** casopis@dobre-remeslo.cz

**Přidejte se k nám
na Facebooku [@KolemKamen]
a Instagramu [#kolem kamen]**

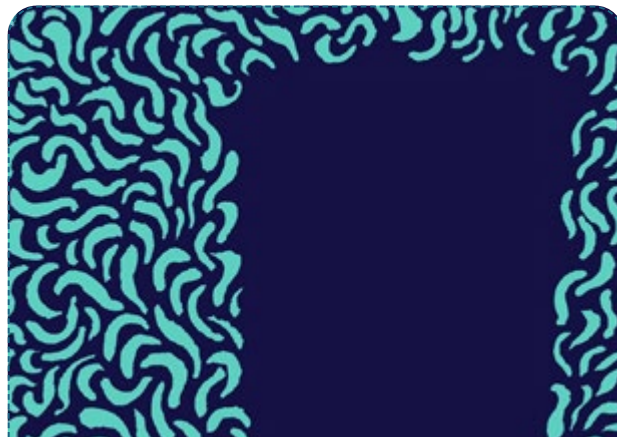

Co čteme za kamny?

Simon Mawer: Skleněný pokoj

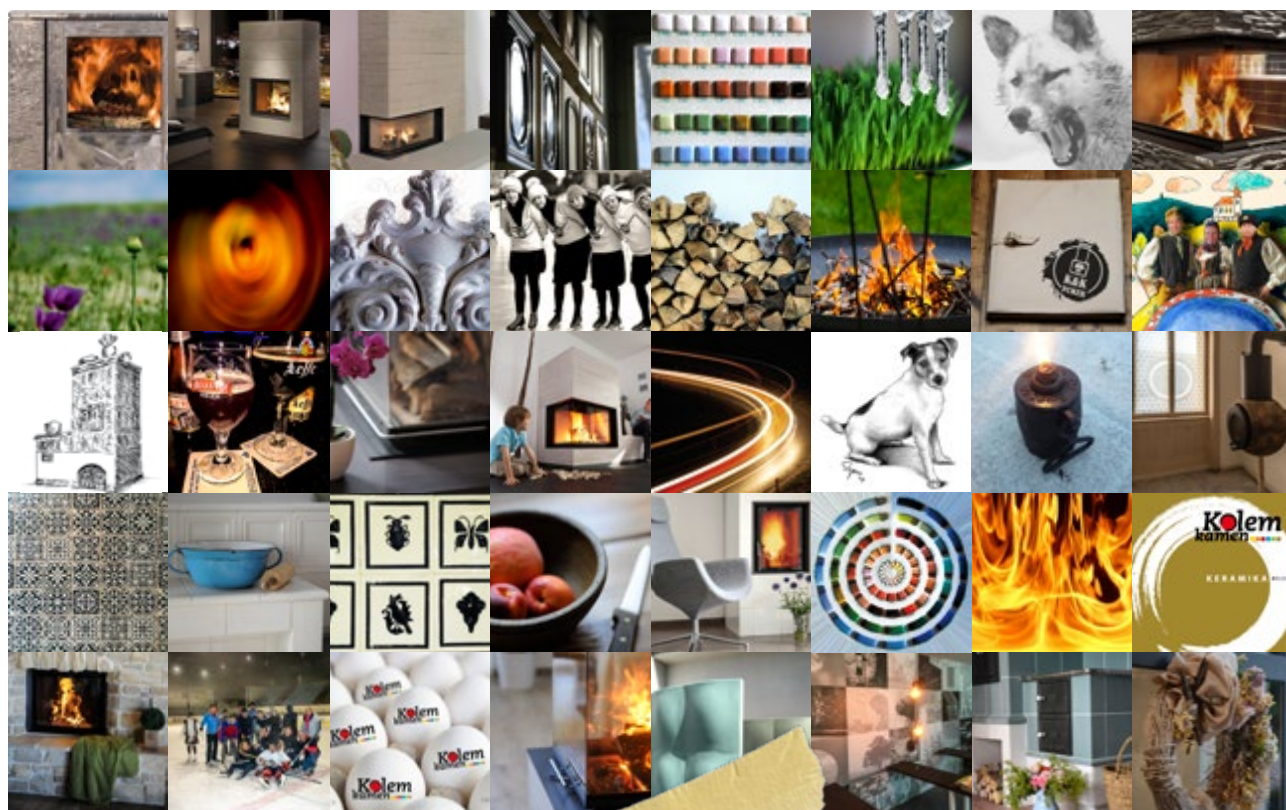
Vila manželů Greta a Fritze Tugendhatových z let 1929–1930 navržená architektem Ludwigem Miesem van der Rohe má stejně krásné i pohnuté dějiny jako celá Evropa dvacátého století. Silný příběh domu, jeho majitelů i slavného architekta z pera britského učitele biologie žijícího v Itálii a nositele několika prestižních literárních cen, to je ten pravý tyglík, ve kterém vznikají ty nejlepší knihy. Příběh plný napětí i vášně jsme postupně zhtlí jeden za druhým a nakonec se rozhodli, že se vydáme tak říkajíc na místo činu. Vila je jako jediná památka moderní architektury v České republice zapsána na Seznamu světového kulturního dědictví UNESCO. V letech 2010–2012 prošla vila Tugendhat kompletní rekonstrukcí. Stavba i s přilehlou zahradou byla restaurována do podoby, kterou měla v době svého dokončení v roce 1930. Interiéry jsou vybaveny exaktními replikami původního mobiliáře. Mohli jsme se tedy opravdu vrátit v čase do let, ve kterých se kniha odehrává. A musíme říct, že iluze byla dokonalá. Naše nadšení jako obvykle poněkud zkalil kolega Blažek. Když jsme se po prohlídce interiérů procházeli po zahradě, zastavil a zálibně se zahleděl na dům, jemuž vévodí obrovská skleněná stěna. „*Je to krása. Odtud to docela vypadá jako panoramatická krbová vložka s rohovým prosklením,*“ pronesl lakonicky a pokračoval v procházce. Ó, jak kruté to bylo probuzení z romantického snění. A večer jsme unaveni výletem uléhali s ponurou představou o gigantické krbové vložce posazené na kopci v Brně nad Lužánkami. Fakt díky, Karle. Raději se zase pustíme do četby té skvělé knihy. Její obsah snad definitivně vymaže tento obraz z naší mysli.

Martin Sichinger: Meyrovo sklo

Kam byste před Rudou armádou schovali svůj poklad? Ne, neděste se. To je jen podtitul další skvělé knihy, kterou jsme pro vás vybrali na podzimní čtení za kamny. Martin Sichinger před čtenářem pomalu rozplétá téměř detektivní příběh, orámovaný jako vždy panoramatem Šumavy.

Několik dní po invazi v srpnu 1968 ohlásí sovětská vojenská delegace návštěvu ve vimperské sklárně. Důstojníci si údajně chtějí prohlédnout sklo, které se kdysi posílalo carevně Kateřině Veliké, a zároveň navázat přátelské styky s dělníky. V posledním okamžiku však jeden ze sklářů pochopí, co je pravým účelem bratrské návštěvy, a vzácné sklo skryje na místě, kde by ho nikdo nehledal. A dobře udělá. Knižku si můžete přečíst nejen jako poutavou a dobře napsanou detektivku. Dá se číst i jako příběh šumavského sklářství. Tradice poctivého řemesla a starých receptur, které mezi válkami slavily na světových výstavách nejeden úspěch. Celé této tradici zatnul tipec přechod k socialistickému hospodářství a zkázu dokončila privatizace v devadesátých letech minulého století. I to byl jeden z důvodů, proč jsme ji do tohoto čísla našeho časopisu, věnovaného sklu, zařadili. Mohlo by to být vlastně docela depresivní čtení o konci jedné tradice. Nebyl by to ale Martin Sichinger, nenapravitelný optimista, kdyby nám alespoň na konci neukázal světlo na konci tunelu. Meyr, Tereza, Helena a Waldman vyprávějí celý příběh tak, že do knížky na prvních stránkách zaplujete a vynoříte se až na konci. Tak si pořádně přiložte, ať pak od ní nemusíte zbytečně odbíhat pro dříví. Protože dny se krátí, světla ubývá a od šumavských kopců na obzoru se valí neprostupná mlha do celých jižních Čech.

...bude všechno čtyřicetkrát. Protože to bude jubilejní čtyřicáté číslo našeho časopisu. A to jistě uznáte, že si nějakou tu oslavu zaslouží. Budeme vánočně naladění, tak si možná upečeme 40 druhů cukroví, na stole bude 40 chlebíčků. Čtyřicetkrát se všichni obejmeme, že jsme těch 40 uzávěrek přežili. Zkusíme dát dohromady 40 vydařených realizací ve 40 barvách, poskytneme vám 40 dobrých rad, jak pečovat o vaše kachlová kamna a krby, aby vám vydržely minimálně 40 let. Jestli bude pořádná zima, tak určitě čtyřicetkrát přiložíme do kamen, taky čtyřicetkrát vynese-me popel na zahradu, aby se nám v ní příští rok urodilo čtyřicetkrát víc ovoce a zeleniny. Pak to všechno pošleme do tiskárny, šéfové nám ještě čtyřicetkrát vynadá a my si z toho čtyřicetkrát vezmeme ponaučení a už se budeme těšit na Ježíška, co nám asi letos nadělí. Možná 40 malých dárků. Anebo možná čtyřicetkrát vyšší zálohu na plyn a elektřinu a my si doma zhasneme, rozsvítíme si 40 svíček a rozděláme oheň ze 40 našťipaných třísek. Uvidíme. Vy si užijte krásný podzim a těšte se!

Víte, že...

- pro homogenizaci tavicího kmenu se do sklářské pece vhodí syrová brambora nebo kus mokrého dřeva. Velké rychlé množství uvolněné páry tavené sklo ideálně promíchá,
- takto použitá brambora se už pak ze zřejmých důvodů nedá jíst,
- nejstarší známé skleněné objekty z poloviny třetího tisíciletí před n. l. byly korálky, vyrobené možná jako náhodný vedlejší produkt při zpracování kovové rudy nebo při glazování egyptské keramiky,
- od 12. století se začala okna chrámů a katedrál zasklívat figurálními barevnými sklíčky v olověných páskách, tzv. vitrážemi. Ne že by to byli takoví hračičkové, jen prostě ještě neuměli udělat pořádnou tabuli skla,
- ty se začaly vyrábět až teprve válcováním po roce 1888

KRBY-KAMNA-TURÝNA

OHEŇ V DOBRÝCH RUKOU

specialista pro stavbu krbů a kamen | široká nabídka od prestižních výrobců
kamenná prodejna s více než 111 vzorky
komplexní služby od návrhu až po realizaci | důvěryhodné reference

www.krby-turyna.cz | ☎ 723 174 928

**BLACK
EDITION**
